

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

13 MART'IN 30. YILINDA DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

Seyit Konuk

Necati Vardar

İ. Ethem Coşkun

• Devrim
Büyümesini
Sürdürüyor

• Neden
Geçici
Devrim
Hükümeti

• Baharda
Ne
Olacak

• Denizlerden
Seyitlere
İdamlar
Bizi
Yıldırılmaz

• Billur Tuz
İşçileri
Eyleme
Devam
Ediyor

• Maltepe
İşçileri
Eyleme
Devam
Ediyor

SAVAŞA SAVAŞA KAZANACAĞIZ

DEVİRİM BÜYÜMESİNİ SÜRDÜRÜYOR

Burjuvazinin temel politikası, şöyle ya da böyle, bir ayaklanmayı önlemek, işçi sınıfını ve halk kitlelerini ciddi bir tehdit olmaktan çıkarmaktır. Stratejik hedefi emekçileri sürece müdahale eden, yön veren, belirleyen bir güç olmaktan çıkarmak ve böylece kendi durumunu sağlamlaştırmaktır.

Halkların birleşik devrimi ise burjuvazinin tüm politikalarını boşa çıkaracak biçimde büyümesini sürdürüyor.

Her gün gerçekleşen eylemler, grevler, sokak gösterileri, çatışmalar, küçük çaplı ayaklanmaları oluşturuyor. Tüm bu eylemler, mücadeleler, isyanlar, birleşik, genel ve merkezi ayaklanmayı olgunlaştırıyor ve oraya akıyor. Latin Amerika bu sürecin somut, açık, kesin bir örneğini veriyor. Orada halkların çeşitli biçim ve düzeyde eylemleri yıllarca devam etti. Eylem ve isyanlar, belli bir noktada genel ayaklanmalara dönüştü.

Ortaya çıkan eylemler ve isyanlar ayaklanma ve devrimin yerini alamaz, fakat ayaklanma ve devrim, yapılan eylemlerden geçilerek hazırlanır ve hızlandırılır.

Devrimi gerçekleştirecek olan toplumsal güç, proletarya ve diğer emekçiler, eylemler, isyanlar ve mücadelelerle biçimlenen bir süreçten geçerek mücadeleyi sonuna kadar götüreceği bir konuma gelir.

Türkiye ve Kürdistan'da toplumdaki uzlaşmaz karşıtlık ve çatışmalardan ileri gelen büyük bir devrimci enerji birikimi oluşmuştur. Her gün, her tarafta yapılan eylemlere, etkinliklere, mücadelelere bakılınca devrimin nasıl bir enerji ve güç biriktirdiği daha iyi görülecektir. İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin gerçek devrimci enerjisi ve gücü ancak eylemlerle ve eylemler sırasında açığa çıkar. Halkın devrimci enerjisini ve gücünü en etkin biçimde ve en yaygın biçimde harekete geçiren genel ayaklanma ve devrimdir.

Yapılan eylemlerin tümünün sonuç getirdiği söylenemez. Ancak başarılı olsun başarısız olsun eylemler, geniş kitleleri sömürücü sınıfa karşı harekete geçirme özelliğine sahip olmuştur. Yığınlar eylemlerin içinde bilinçlendi, birleşti, örgütlendi ve savaşım yeteneği kazandı. Eylemlerin başka bir işlevi de büyük insan topluluklarının devrimci saflara katılmasını sağlayan kitlesel propaganda ve ajitasyondur. En önemli işlevi, ezilen ve sömürülen yığınları eğitmesi, dönüştürmesi ve devrime hazırlamasıdır.

Burjuvaziye ve onun egemenlik sistemine karşı yükselen halk eylemi ve eylemlerde ileri sürülen istemler kapitalist toplumun

ötesini, gelecek toplumu işaret ediyor. Geleceğin sınıfsız ve özgür dünyasına varılacaktır. Fakat büyük amaca eylemlerle varılacaktır. Dünyayı dönüştürmek için emekçi sınıfın doğru eylemi gerekir.

Geleceğin sınıfsız ve sömürsüz toplumuna eylemlerin, mücadelenin bugünkü düzeyiyle geçilemez. Bunun için mücadelenin üst düzeye, bir ayaklanma düzeyine varması zorunludur. Devrimci bir ayaklanma olmadan, devrim olmadan, koşullar devrimcileştirilmeden yeni topluma geçilemez.

Eylem ve mücadeleyi daha ileriye çıkarmak yerine, var olan düzeyle yetinenler, burjuva diktatörlüğün sınırlarını aşamazlar. Bugüne dek başvurulmuş eylemler ve mücadeleyle burjuvazinin egemenliği devrilememiştir. O halde verilen mücadeleden dersler, sonuçlar çıkarıp, daha ileriye gitmek için çok daha büyük bir çaba içinde olmamız gerekiyor.

Eylemler devrim hedefine bağlanmalıdır; devrimi büyütmeyi ve hızlandırmayı hedeflemelidir. İktidarın ele geçirilmesi hedefine yönelmeyen mücadele, burjuva toplumun çerçevesini aşamaz ve bu reformizmdir. Reformizmi, pasifizme karıştırmamak gerekiyor. Reformist partiler de eylemlere başvurabiliyor. Bu bazen çok yaygın bir durum kazanabiliyor. Ancak reformizmin, oportünizmin eylemliliği burjuva egemenliği yıkmaya yönelmiyor. Devrim güncelken, güncel eylem konusuyken, dönemin ana göreviyken, onu en ilerinin görevi olarak görerek pratikte eski topluma yama vurma çabası, eylemlere dayalı olarak yürütülse de reformizmdir, oportünizmdir.

Toplumu devrim yoluyla dönüştürmeyi hedeflemeden, verilen mücadeleleri iktidarı almaya yönlendirmeden, sistemde "çatlaklar" yaratmak, kapitalist ilişkilerden arındırılmış bölgeler, alanlar oluşturmak reformizmden başka bir şey değildir. Bu şekilde yani toplumsal reformlarla kapitalizmin ötesine varılamaz, tersine varolan ilişkilere adapte olunur. Sosyalizm toplumsal bir sistemdir. Var olan toplumda sosyalizmin yalnızca maddi önkoşulları oluşur. Toplumsal bir sistem olarak, kapitalizmin yıkılmasından sonra kurulabilir.

Devrimi gerçekleştirmek için ciddi, zorlu bir süreci göze alamayanlar, kendiliğinden eylemlerin önünde eğilerek, kendiliğinden eylemlerin peşine katılarak, sonuçta kapitalistlerin sınıf iktidarına boyun eğmiş olurlar. Toplumsal bir devrimle yıkılmadıkça, sermaye toplum üzerindeki egemenliğini ve zorbalığını sürdürür.

Sermaye bir üretim ilişkisidir, toplumsal ilişkidir. Bir sınıf ilişkisidir, Kapitalistlerle ücretli emekçilerin karşıtlığını içeren bir ilişkidir. Proletaryanın kurtuluşu, yani proleter olmaktan çıkması, sermayenin kaldırılmasını gerektirir. Sermaye ise toplumsal devrimle ortadan kaldırılır.

Sermayeye kendi yeniden üretim koşullarını ve işçi sınıfına bu koşullara boyun eğdirmeyi sağlayan kapitalist devlettir. O halde emekçi sınıfın kurtuluşunun ilk koşulu burjuva askeri ve bürokratik devlet makinesini, emekçiler üzerindeki bu baskı aygıtını yıkmak, onu paramparça etmektir.

Devrimci ayaklanmanın koşullarının oluşması pek çok etkene bağlıdır. Bu koşullar içerideki gelişmenin sonucu olarak oluştuğu gibi dünyadaki olayların akışının etkisiyle de oluşabilir. Ya da her iki yöndeki gelişmelerin ortaya çıkardığı etkiyle de ortaya çıkıp olgunlaşabilir. Ayaklanmanın şartları hiç beklenmedik bir anda, birden bire şekillenebilir. Çünkü bunun maddi koşulları ve nesnel koşulları Türkiye ve Kürdistan'da yeterince var. Bütün sorun, halk hareketinin -ve ayaklanma patlak verdiğinde ayaklanmanın- içinde aktif olarak yer almak ve devrimin başarıya ulaşması için mücadele etmektir; bu harekete önderlik edecek devrimci komünist partisinin ortaya çıkan her durumdan devrim için yararlanabilme yeteneği gösterilebilmesidir. Bunun için de her şeyden önce devrimci bir zihniyete sahip olmak gerekiyor.

Devrimci bir anlayışa sahip bir işçi ve emekçi kitleleriyle gençlik var ve bunlar yıllardır kavganın orta yerindedir. Emekçi sınıfı içindeki en ileri, en devrimci değerlerin temsilcisi olan Leninist Parti, verilen devrimci kavgayı her gün güçlendiriyor ve ileri götürüyor.

Emekçi halk kitlelerinin kendi arasındaki ilişki de değişti. Bu değişim, devrimci durum, iç savaş, ayaklanma ve çok sayıdaki eylemin yer aldığı süreçte gerçekleşti. Bu, sömürücüler kutbuna karşı aynı kupta yer almaktan, ortak hareket etmekten ileri gelen bir ilişkidir, yeni ilişkidir. Ortak mücadele ve yeni ilişki emekçilerde büyük bir heyecan ve enerji yarattı. Tekelci sermayenin hiçbir baskısı, saldırısı, şiddeti ve önlemi bu devrimci enerji ve heyecanı yok edemez.

Devrim egemen sınıfın tüm girişimlerine karşı büyüme devam ediyor, zafere dek devam edecektir. Devrimci mücadele en şiddetli saldırılar altında yoluna devam etmiştir. Mücadele kesin bir sonuca ulaşmaya değin sürecektir.

C.DAĞLI

NEDEN GEÇİCİ DEVRİM HÜKÜMETİ?

Bir ülkede emekçi sınıflar, ezilen, sömürülen kitleler sürekli eylem halinde, tekceli burjuva sınıfın egemenlik sınırları dışında hareket ediyorlarsa ve egemen sınıf onları bir türlü kendi sınırları içine çekemiyorsa, egemenlik altına alamıyorsa orada merkezi, birleşik, genel ayaklanmanın koşulları oluşmuş demektir.

Çünkü böyle bir durum mevcut ise, bu ancak söz konusu ülkede kitleleri harekete geçirecek güçlü maddi temellerin, objektif koşulların varlığı ile açıklanabilir. Böylesi koşullar, yani kitleleri sokaklara, meydanlara itecek maddi koşullar olmadan hiçbir güç bu denli yaygın bir kitle hareketini yaratamaz.

Kürdistan ve Türkiye halklarından; ama özellikle ve öncelikle de Kürt halkından söz ediyoruz. Kürt halkının son otuz yıllık savaşını bir yana bırakalım, Uludere katliamına karşı düzenlediği kitle gösterileri, öfkeli ruh hali, eylemlere katılım düzeyi bu halkın nasıl bir ayaklanma durumunda olduğunu anlatmaya fazlasıyla yeter.

Ne var ki, ayaklanma başlı başına bir amaç değildir, olamaz da. Bir halk salt ayaklanmış olmak için ayaklanmaz. Bir halk ayaklanma haline gelmiş ise bu onun artık yaşamsal sorunlarının çözümünü istediği içindir. Başka bir ifadeyle, bir halk yaşamsal sorunlarının kesin ve nihai çözümü için ayaklanmaya başvurur ve dahası ayaklanan bir halk her şeyden önce “zafer” ister.

Bunun dışında bir halk ayaklanmaz; yaşamın katlanılmaz hale getirilmesinden dolayı ayaklanmışsa bile zaferden emin olmadıkça ayaklanma durumunu uzun süre devam ettirmez. Genel ayaklanmanın ya da devrimin zaferle taçlanması demek öncelikle politik iktidarın ele geçirilmesi demektir. Bir halk ancak önüne böyle bir hedef konduğunda ve bu hedefe ulaşacağına inandığında sonuna kadar gitme iradesini gösterir.

Demek ki, bir halk, ölümüne bir savaşa gireceği zaman ne için savaştığını, hedefinin ne olduğunu, kendisini kesin kurtuluşa götüreceği şeyin ne olduğunu bilmek ister. Kürdistan ve Türkiye halklarının önündeki temel sorun budur. Kürt halkı ve Türkiye emekçi sınıfları ne için savaştıklarını, zafere nasıl ulaşacaklarını, politik hedeflerinin ne olduğunu büyük bir açıklıkla bilmek isterler.

Geçici Devrim Hükümeti sorununun ele alınması ayaklanma halindeki kitlelere uğruna dövülecekleri somut bir hedef göstermiş olacak. Geçici Devrim Hükümeti sorunu ele geçirilecek politik iktidarın en önemli organıdır. Dolayısıyla bu konunun ele alınması kitlelere devrimci öncünün bu konudaki güvenilirliği, kararlılığı, ciddiyeti, zafer elde etmedeki cesareti hakkında net bir fikir verecektir.

Böyle bir bilinç açıklığı gerçekleştiğinde iki ülke halklarının egemen sınıfa, devlete ve düzene karşı mücadelede büyük bir atılıma girişeceklerinden şüphe yok. Çünkü Türkiye işçi sınıfı ve diğer emekçi güçlerin, devrimci güçlerin devrimci düzene ve egemen sınıfa karşı mücadelesi belli bir ivmeyi yakalamışken Kürt halkının ayaklanması da belli bir olgunluğa erişmiştir.

Bu olgunluk düzeyi, mevcut bilinç ve politik hedef durumu itibarıyla gelinebilecek en ileri noktadır. Bu noktadan daha ileri gitmek ancak daha somut, net, kesin kurtuluşa götüreceği hedefin Kürt halkının ve Türkiye emekçi sınıflarının önüne konmasıyla mümkün.

Bu hedef politik iktidarın ele geçirilmesinden başkası olamaz. Çünkü bu hedefin gerçekleştirilmesinden başka hiçbir mücadele Kürt halkını ve Türkiye emekçi sınıflarını kesin kurtuluşa götüremez, yaşamsal sorunlarını çözemez, elde ettikleri kazanımları dahi kalıcı hale getiremez.

Tekelci sermaye sınıfı ve onun politik zor aygıtı olarak devlet, tehlikeye düşen sınıf egemenliğini korumak ve ayakta tutmak için iki ülkenin emekçi halklarına karşı büyük bir saldırı içindeler. Bu nedenle, iktidarı hedeflemeyen hiçbir eylem devleti ve hükümeti amaçlarını gerçekleştirmekten alıkoymuyor. Bunun en bilinen ve hafızalarda canlılığını koruyan örneği Büyük Tekel Eylemi'dir.

Devlet ve hükümet, dünya çapında etki

yaratan eyleme rağmen Tekel işçilerine yönelik planı gerçekleştirmekten vazgeçmedi. Bu konuda örnekler sayılmayacak kadar çoktur. Ama hepsinin ortak çizgisi şu ki, devlet ve hükümet ayakta kaldığı sürece sermaye sınıfı saldırı planlarını yaşama geçirmekten vazgeçmiyor; vazgeçmeyecektir de. Bu gerçeğin devrimci güçler tarafından iki ülkenin emekçi halklarına büyük bir açıklıkla anlatılması gerekir.

Bütün bunlardan ve bugüne kadarki mücadele deneyiminden çıkarılacak sonuç, Kürt ve Türk halklarının, emekçi sınıfların önlerine birinci, temel hedef olarak politik iktidarın ele geçirilmesini koymaları gerektiğidir. Bu hedefi onların önüne koyması gerekenler örgütlü devrimci güçlerdir.

Politik iktidarın devrimle ele geçirilmesi hedefi, kendiliğinden ve doğrudan Geçici Devrim Hükümeti sorununu gündeme getirir. Belli bir olgunluğa erişen devrimci mücadele ve ayaklanma durumunu daha ileri sıracatacak, hamle yaptıracak hedef de budur.

Geçici Devrim Hükümeti sorununun ele alınması ayaklanma halindeki kitlelere uğruna dövülecekleri somut bir hedef göstermiş olacak. Geçici Devrim Hükümeti sorunu ele geçirilecek politik iktidarın en önemli organıdır. Dolayısıyla bu konunun ele alınması kitlelere devrimci öncünün bu konudaki güvenilirliği, kararlılığı, ciddiyeti, zafer elde etmedeki cesareti hakkında net bir fikir verecektir.

Kitleler ölümüne bir savaşa girdiklerinde ya da girmeye karar verdiklerinde birincisi ne için savaştıklarını bilmek; ikincisi zaferden emin olmak isterler. Yenilecekleri ya da boşa savaştıkları olacakları baştan belli bir savaşa girmezler. Geçici Devrim Hükümeti sorununun devrimci öncü tarafından ele alınması, böyle bir hükümetin programının ilan edilmesi, zaferin ilk gününden itibaren ne tür önlemler alacağıın ilan edilmesi ayaklanma halindeki kitlelerin kafalarındaki bu sorunu çözecek, onların çok daha kararlı, çok daha cesur bir savaşın içine girmelerine yol açacaktır.

Öncünün devrim istemesi yetmez, tarihsel görevini yerine getirebilmesi için devrimin getirip önüne koyduğu sorunları da görmesi ve çözmesi gerek. Bu görev bugün Geçici Devrim Hükümeti sorununun ele alınması görevidir. □

BAHARDA NE OLACAK

Herkesin kafasında aynı soru var. Özellikle Kürt halkı için acil cevap bekleyen bir soru bu. Ne var ki, Kürt halk hareketinin sözcüleri şimdiye kadar bu soruya açık ve net bir cevap vermiş değildir. Oysa geniş halk kitleleri için seçenekler basit: Ya durduğumuz yerde durmaya devam edeceğiz ve başımıza daha pek çok tutuklama ve Roboski olayı gelecek; ya da daha ileri adımlar atarak faşizmi dize getireceğiz. Devrimin en kritik anlarından birini yaşıyoruz.

UKH'nin böylesine kritik anlarda halka daha ileri adımlar için neler yapılması gerektiği konusunda sessiz kalması, direniş çizgisiyle dönemi karşılamaya çalışması, hareketin sınıfsal karakterini bilenler açısından anlaşılabilir değil. UKH halen daha Kürt halkının özgürlüğünü sermaye düzenini yıkacak bir devrimle değil, sermaye sınıfıyla masa başında çözüme ulaştırmak istiyor. Her şeye damgasını vuran bu temel yönelim, sermaye sınıfıyla ipleri tamamen kopartacak kritik eşik anlarında UKH'ni ileri adımlar atmaya değil, ama varolan durumu korumaya itiyor.

Bıçak Sırtı İkili İktidar

Oysa ki, yaz aylarında ilan edilen demokratik özerklik hedefi, Kürt halkının genelinde muazzam bir coşku ve atılım ruhu yaratmış, bu amaçla yola çıkan konseylere yönelik kitlesel bir irade ortaklığı meydana getirmişti. Bu koşulları biz, "ikili iktidar" olarak tespit etmiştik.

Ne var ki, ikili iktidarın kalıcı ve kurumsal bir yapıyı ifade etmediğini, tam tersine, her an değişme içindeki sınıflar arası denge ve mücadeleye bağlı olduğunu; eğer Kürt halk hareketi bu ikili iktidarı (onların söylemiyle "ikili hukuku") halk iktidarının kesin zaferine taşımazsa, sermayenin kendi yaşamsal çıkarlarına korkunç bir tehdit olarak gördüğü bu durumu ortadan kaldırmak için her şeyi deneyece-

ğini belirtmiştik. Kazanılmış bir mevzide değil, bıçak sırtındaydı tüm hareket.

Ne yazık ki, böylesi bir konuda haklı çıkmak gerçekten acı verici. Yaz aylarında görülmemiş bir yoğunluk kazanan operasyonlar ve kitlesel tutuklamalar, Kürt vekillerin evlerine yapılan polis baskınlarına kadar gelip dayandı. Milliyet gazetesinden Kadri Gürsel, durumu özetliyor:

"Görünenin ardındaki büyük strateji ise Kürt tabanıyla, hareketin çatısı arasındaki görevi ortadan kaldırarak, Kürt sorunundaki üç ana eğilim olan siyasallaşma, kitleselleşme ve kentlerde merkezileşmeyi akamete uğratmaktadır." (15 Ocak 2012 Milliyet)

Roboski katliamına yönelik geniş çaplı eylemler, Kürt halkının ayaklanma potansiyelini, hazırlığını, öfkesini ve cesaretini gözler önüne serdi. Yani Gürsel'in açıkladığı "akamete uğratma" hedefine ulaşamadı. Kürt halkı, en yoğun operasyonlara rağmen, siyasallaşma, kitleselleşme ve kentlerde merkezileşme konusunda bir sorun yaşamıyor. Sorun, varolan bu güçlerle ne yapılacağı.

Bizzat UKH yaz aylarında gücünün zirvesine ulaşan halk iradesinin dolaysız organı olan komite ve konseylerin tarihi misyonuna kavuşması için pek az şey yaptı. Bu organları en otoriter araçlarla donanmış ve siyasi iktidarın organları olacak biçimde yetkinleştirilmiş, halkın iradesinin dolaysız yansıması haline gelmiş konseyler, kaçınılmaz olarak önüne sermaye düzenini hedef koyacaktı. Ve başlı başına böyle bir gelişme, sermaye sınıfıyla masaya oturmanın tüm kapılarını kapatacaktı. Bu düzeye yükseltilmeyip "ikili hukuk" a saygı temeline oturtulan konseyler, alabildiğine yoğunlaşmış pervasızlaşmış KCK operasyonlarından önemli yaralar aldı. Yaz aylarında ortaya çıkan "ikili iktidar" konumundan birkaç adım geriye düşülmüş oldu.

Uzlaşmanın İmkansızlığı

Öyleyse, bahar aylarına yönelik gerçekçi bir umudu sürdürebilmek için, Kürt halk hareketinin hangi adımları atması gerektiği açıktır. Yeniden ve daha güçlü bir ikili iktidar konumu yakalayıp bunun ötesine geçebilmek için, Kürt halkında yeterince güçlü öfke, sabırsızlık ve deneyimin bulunduğu, Roboski sonrasında herkes gördü. Bugünlerde etkisi daha az hissedilen konseyleri, en otoriter araçlarla donatmak için, gerçek bir iktidar organına dönüştürmek ve böyle bir merkezi otorite etrafında milyonları sonuç alıcı bir çarpışmaya hazırlamak için ihtiyaç duyulan her şey, Kürt halkının bağrında yeterince birikmiştir. UKH, bu birikimi, sermaye sınıfını masaya çekmek için kullanmak yerine, özgürlüğü toplumsal bir devrimle kazanma yoluna girdiğinde, geriye kalan her şey, devrimin geçerken çözdüğü yan ürünler olarak zaten kazanılacaktır. Böylesi bir dönüşüm mümkün ve her gelişme, her olay bu dönüşümü zorunlu kılıyor.

UKH'nin pozisyonunu değiştirmesi için gerekli koşullar, yalnızca Kürdistan'la sınırlı olmayan birleşik devrimin bağrında saklı. Türkiye proletaryası ve emekçileri ne kadar ileri adımlar atarlarsa, iktidarın fethi için ne denli kararlı bir tutum ve duru bir bilince kavuşurlarsa, Kürt halkının gerçek özgürlüğünün önündeki engeller o denli kalkmış olacaktır.

Türkiye'nin emekçi sınıflarının 21 Aralık grevi ve Hrant Dink yürüyüşünde ortaya koydukları güçlü tepkiler, bahar aylarına yönelik beklenti ve umutları artırıyor. Düzce, Gerede, Adana soya işçileri gibi sınıfın en örgütsüz, kıyıda köşede kalmış kesimlerinden yükselen ateş, DİSK ve KESK'i hemen her gün eylem yapmaya zorlayan koşullar, bu toprakların neredeyse her köşesini tam bir kaynama noktasına taşımıştır. İşçi sınıfındaki her kaynama, Kürt halkına daha ileri adımlar atmak için

uygun koşullar sağlıyor; Kürt halkının her ileri adımı, işçi sınıfına en geniş halk yığınlarının iradesinin nasıl şekil alacağını gösteriyor. Bir yanda devrimci kaynaşma, öbür yanda yoğun devrimci birikim.

Sınıfların bu karşılıklı ilişkileri ve mücadelenin dengeleri, sermaye sınıfına bir uzlaşma ile manevra yapma alanı kazanma şansı vermiyor. Bir adım ötede ikili iktidar ve hemen onun ötesinde Kürt halkı ve emekçilerin iktidarı fethi aşaması varoldukça, hiçbir uzlaşma sermayeyi ölümcül korkusundan kurtaramaz, rahat bir nefes almasını da sağlamaz. Bu yüzden, yoğun baskılar karşısında Kürt halkının geri adım atmasını, en güdük bir anayasal düzenlemeye razı olmasını, tutsakların kaderini de kendi hoşgörüsüne teslim etmesini bekliyor. Sermaye hükümetini ve UKH'ni şu an bir uzlaşma noktasından uzak tutan, işte tam da bu nesnel durumdur: sınıfların karşılıklı dengeleridir.

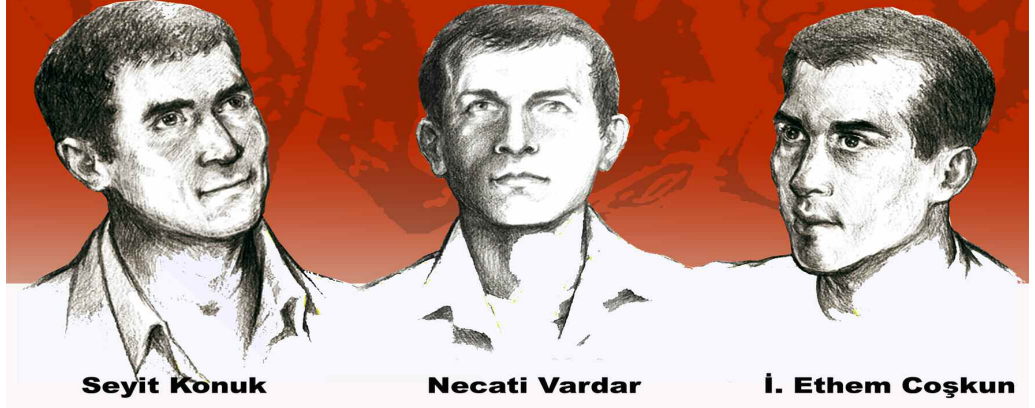
Kritik Müdahale

Türkiye devriminin sarsıcı darbeleri olmadan, Kürdistan devriminin ulaşabileceği en ileri nokta burasıdır. Bu yüzden Leninistler, her iki devrimin de yükünü taşıdıklarını; iktidar dışında her tür ıvır zıvır isteyen reformist-oportunist grupların etkisini kırmadıkça, Kürt halkının da özgürlüğüne kavuşamayacağı bilinciyle hareket etmelidir. Bu yalnızca cüret dolu bir iddia ya da hırslı bir çalışma için ortaya konulan bir arzu ifadesi değildir. Bu, sınıfların karşılıklı mücadelesi ve dengelerinin, birleşik devrimin tüm öğelerinin bize dayattığı bir görevdir. Kuşkusuz, Kürt halkı, kendi özgürlüğü için gerekli koşulları kendisi yarattı, bu uğurda inanılmaz bedeller ödedi. Ama bazen, kapının önüne yığılan seli içeri almak için, minik bir anahtara ihtiyaç olur. İşte o anahtar sadece Leninistlerin şiarlarında, emekçilere gösterdiği politik çizgide var.

Devrimler tarihinde hep en kritik anlarda ve çıkışsız noktalarda politika üretme ve müdahale etme enerjisini, kabiliyetini gösteren partiler ön plana çıkmıştır. Bahar bizi bekliyor. □

DENİZLERDEN SEYİTLERE

13 MART'ın 30. yılında
DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

Seyit Konuk

Necati Vardar

İ. Ethem Coşkun

13 Mart 1982 yılında İzmir Buca Cezaevinde idam edilen proletaryanın üç yiğit savaşçısı SEYİT KONUK, NECATİ VARDAR, İBRAHİM ETHEM COŞKUN'u anmak için İzmir'de yapılacak mitingin duyurusu İHD İzmir Şubesi'nde yapılan basın toplantısıyla yapıldı.

Tertip komitesi yaptıkları basın açıklamasında öncelikle 12 Eylül faşist darbesinin tarihe tutuklamalar, işkenceler, katliamlar, darağaçları ve işçi sınıfının haklarının gasp edildiği bir dönem olarak geçtiğini dile getirdikten sonra, bu darağaçlarından üç tanesinin de 13 Mart 1982 tarihinde Buca zindanında kurulduğunu; 13 Mart'ta darağacına yürüyen bu üç işçinin yaşadığımız topraklarda tarihe idam edilen ilk işçiler olarak geçtiklerini söylediler.

“Bugün burjuvazi 12 Eylül'ü yargılama demagojisine başvuruyor. 12 Eylül'ü yaratan ve onun sonuçlarından yararlanan burjuvazi 12 Eylül'ü yargılayamaz. Halklarımız tarafından lanetlenen bu faşist darbenin ağırlığından kurtulmak isteyen burjuvazi bugün yargılama demagojisini ortaya atarak bu yükümlülükten kurtulmak istiyor. Bunun göstermelik olacağı ise şu ana kadar yaptıklarıyla da ortadadır. Onların yaptığı zaten halklarımızın bilincinde ve yüreğinde yargılanıp mahkum edilmiş bir dönemi bir demagojiyle kendi lehlerine çevirme çabasıdır” dediler ve *“İşçiler, emekçiler, aydınlar, demokratlar... 12 Eylül faşizminin gerçek mağdurları! 12 Eylül'de idam edilenleri anmak için 11 Mart 2012 Pazar günü saat 14'te Bornova Şehir Stadyumu önünden Bornova meydanına yürüyüşle başlatacağımız '13 MART'IN 30. YILINDA DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ' mitinge güçlü bir şekilde katılarak gerçekte 12 Eylül faşizminin mahkum edildiğini herkese göstermenin zamanıdır. 12 Eylül suskun, konuşmayan, düşünmeyen, talep etmeyen sadece tüketen bir toplum yaratma projesiydi. Miting ise bu baskı politikalarının işe yaramadığını, her şeye rağmen bu topraklarda mücadelenin kesintisiz olarak devam ettiğini göstermek için 12 Eylül faşizmine vereceğimiz cevaptır”* diyerek kamuoyuna çağrı yaptılar.

Basın açıklaması, *“İşçiler, emekçiler, aydınlar, demokratlar ve duyarlı herkesi bu mitinge katılmaya ve 12 Eylül faşizminin darağaçlarında can verenlerin boşuna ölmediklerini haykırmaya davet ediyoruz”* denilerek sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

MALTEPE İŞÇİLERİ KAR ALTINDA EYLEME DEVAM EDİYOR

Maltepe Belediyesi'nde çalışırken işten çıkarılan 10 taşeron işçi eylemlerinin 38. gününde kendilerini suçlu ilan eden ve suç duyurusunda bulunan Maltepe Belediyesi yönetimi ile işbirlikçi olarak niteledikleri Belediye-İş Sendikası 6 Nolu Şube ve Genel-İş Sendikası 2 Nolu Şube başkanlarını protesto etti.

İşçiler, Belediye Başkanı Mustafa Zengin'in baskı ve yıldırma politikalarına bir yenisini eklediğini, direnişi karalamak için arkasına aldığı belediyedeki yetkili-yetkisiz sendikaları da oyunlarına alet ettiğini ve yayınladığı deklarasyona imza attığını belirttiler.

Sendikacıların, kurlsız ve kölece çalışma koşullarına ve taşeronluk sistemine karşı başlatmış oldukları direnişe destek olmak yerine Mustafa Zengin'in tehditlerine boyun eğerek saflarını belli ettiklerini ifade ettiler.

Haziran ayından beri Genel-İş çatısı altında sendikal örgütlenme sürecinde olan işçiler, Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 2 Nolu Şube Başkanı ve aynı zamanda CHP İl Başkan Yardımcısı ve CHP Emekten Sorumlu Başkan olan Nevzat Karataş tarafından sürecin tıkandığına dikkat çektiler.

Maltepe Belediyesi taşeron işçileri olarak direnişlerini gölgelemek isteyenleri her yerde teşhir edeceklerini ifade eden işçiler 28 Ocak Cumartesi günü saat 14.00'de Taksim'de bir eylem gerçekleştireceklerini duyurdular.

Basın açıklamasının ardından kendilerine destek veren emek dostlarına seslenerek teşekkür eden işçiler pankartlarını ve eşyalarını toplamaya başladılar. Birlikte birer bardak sıcak çay içilip, biraz da sohbet edildikten sonra Taksim'de Maltepe Taşeron işçilerinin sesini duyurmak üzere sözleşilerek bir eylem günü daha sonlandırılıyor.

Coşmaya Hazırız!

Mücadele Birliği Platformu 27 Ocak günü işçileri ziyaret etti. "Maltepe Belediyesi Taşeron İşçileri Yalnız Değildir" yazılı pankart, flama ve sloganlarıyla Belediye'ye gelen Mücadele Birliği Platformu üyelerini işçiler de "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları ıslık ve alkışlarla karşıladılar.

38 gündür kışın soğuk ve karına rağmen işlerine geri dönebilmek için eylemde olan işçilerin, bir takım örgütlerle ilişkili oldukları ve bu örgütlere bağlı bulunan bir avuç taraftarın desteğiyle, farklı amaç ve taleplerle belediye önünde eylem yaptıklarını ileri sürerek hakla-

rında suç duyurusunda bulunulduğu bilgisini aktardılar.

Bir süre direnişe, sınıf mücadelesine ilişkin sohbet edildi. Ardından enstrümanlarıyla gelen Grup Emeğe Ezgi "Hava çok soğuk arkadaşlar türkülerle marşlarla sızı ısıtmaya geldik" diyerek türkülerle başladılar. Bir iki parçanın ardından hareketlenen ezgiler marşlarla, halay parçalarıyla sürdü. İşçiler "Arkadaşlar, parmaklarınız dondu, sazların telleri kopacak, tamam zorlamayın kendinizi, sadece söyleyin, biz coşmaya hazırız" dediler. Grup Emeğe Ezgi de O zaman "Yıkacağız bu düzeni, kuracağız sosyalizmi diyerek bitirelim" dediler ve "Söz Veriyoruz" adlı parçayı da müzik eşliğinde söylediler.

Ardından hep birlikte türkülerle, marşlara geçildi. Desteğe gelen diğer emek dostlarıyla halaylar çekildi ve basın açıklamasının yapılacağı saate kadar sohbet ve çevrede kısa yürüyüşlerle beklendi.

Sendikalar İşçileri Sattı!

Belediyelerde işçilerin örgütlü olduğu DİSK'e bağlı Genel İş 2 nolu şube ve Türk İş'e bağlı 6 nolu Belediye İş şubelerinin,

CHP'li Maltepe Belediyesi başkanı ile girdikleri anlaşma işçiler tarafından protesto edildi. İşçiler bunun işçi sınıfına bir ihanet olduğunu ve sınıfın bunu unutmayacağını söyleyerek tepkilerini gösterdiler.

28 Ocak günü Taksim Meydanı'nda pankartlarını açarak yürüyüşe geçen Maltepe Belediyesi taşeron işçilerine Mücadele Birliği Platformu ve BDSP de destek verdi.

Yürüyüş sırasında "Mustafa Zengin İşçiler Fakir", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Maltepe İşçisi Yalnız Değildir", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" sloganları atıldı.

Grup Emeğe Ezgi de taşeron işçilere bir sürpriz yaparak yürüyüşün önünü kesti ve Çav Bella, Söz Veriyoruz marşları ile işçilere destek oldular.

Galatasaray Lisesi önünde işçiler adına açıklamayı okuyan, Alper Ekici, "Belediye bünyesindeki sendikalar kurlsız ve kölece çalışma koşullarına yani orman kanunlarının geçtiği taşeronluk sistemine karşı başlatmış oldukları direnişe destek olmak yerine Mustafa Zengin'in tehditlerine boyun eğerek saflarını belli etmişlerdir" dedi. Açıklamasının devamında Ekici, "Belediye yönetimi ve yayımlanan deklarasyona imza atan sendikalar artık şunu iyi bilmelidir ki, sizleri her yerde teşhir edeceğiz" dedi. Ekici, Genel İş Sendikası 2 nolu şube başkanı Nevzat Karataş ve

Sokaklar

Belediye İş 6 nolu şube başkanı Ali Beyaz derhal istifa etmesi gerektiğini vurguladı.

Grup Emeğe Ezgi'nin "Maltepe İşçisi Yalnız Değildir" pankartını Galatasaray Lisesine asmaları ve atılan sloganların ardından eylem sona erdi.

Saldırı ve Gözaltı!

İşçiler eylemlerinin 41. gününde bulunan zabitanın saldırısına uğrayarak göz altına alındı.

40 gündür soğuk ve karlı kış günlerinde her sabah Maltepe Belediyesi önündeki eylemlerini sürdüren işçiler, 31 Ocak sabahı 80-90 kişilik bir zabıta ekibinin saldırısına uğradı.

Zabıta ekibinin işçilere müdahalesi sırasında çevik kuvvet ekibinin de Belediye binası önünde yığınak yapması dikkat çekti. İşçilerin pankart, önlük, bildirimlerini ve diğer eşyalarını alan zabıta ekibi dayanışma gecesi için bastırdıkları davetiyelerine de el koydu. İşçiler zabıta ordusunun saldırısına eşyalarını vermemeye çalışarak ve sloganlarla karşılık verirken, işçilerden astım ve kalp hastalıkları bulunan Ahmet Ekici saldırı sırasında kalp spazmı geçirdi ve hastaneye kaldırıldı.

Belediye binasına girmek isteyen işçiler zabıta ve polis yığınağıyla engellendi. Tüm pankart ve eşyalarının toplanması üzerine "Zafer Direnen İşçilerin Olacak" yazılı bir başka pankartı getirerek eylemlerini sürdürmeye devam ettiler.

Belediye binası önündeki direnişlerine kışın soğuk ve karına rağmen devam eden işçilere bu kez Belediye yönetimi tarafından işçiler hakkında suç duyurusunda bulunulduğu ve ifadelerinin alınması gerektiği bahanesi ile saldırıldı. Savcılığa ifade vermeleri gerektiği söylenen işçiler darp edilerek gözaltına a-

lındı.

Yaşadıkları saldırının ardından polisin darbıyla da karşılaşan işçiler sloganlarla saldırıyı protesto ettiler. Eylem alanında bulunan 8 işçi gözaltına alınarak Maltepe'deki Cumhuriyet polis karakoluna gitti. Arkadaşlarının gözaltına alınması üzerine karakola giden Alper Ekici de işçilerin durumu öğrenmek isteyen ve telefonla arayanlara "Polis karakolundayım, arkadaşlar gözaltında, gözaltındayız, konuşmuyoruz, sonra bilgi verelim" yanıtını verdi.

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin eylemine destek verenler de Maltepe Belediyesi ve karakol çevresinde bekleyerek işçilerin durumu hakkında bilgi öğrenmeye çalışıyorlar.

Kölece Yaşam Dayatılıyor

İşçiler eylemlerinin 42. gününde yine yerlerini aldılar. Mesai başlangıç saatinde yine alana gelip pankartı asarak eylemlerine başladılar. Saldırı sırasında önlüklerine, davetiyelerine ve kişisel eşyalarına el konan işçiler tek kalan önlüklerini dönüşümlü olarak giydiler.

Bu defa rüzgarı kısmen de olsa kesebilmek için ağaçların arasına gerdikleri naylonlar saldırı bahanesi yapıldı. Zabıta tarafından işçileri "Burada çadır kurmanıza izin veremeyiz, bu naylonları kaldırın, yoksa çevik kuvvet çağırıp kaldırtmak zorunda kalacağız" tehditlerinde bulundular. Zabitanın birkaç kez aralıklarla yaptığı tehditlere işçiler "Bunu tekrar konuşmaya gerek yok, biz buradayız, naylonları da indirmiyoruz, çevik kuvveti mi çağırırsınız ne yaparsınız bilemeyiz ama biz eylemimizi sürdüreceğiz" dediler. Dünyaya yaşadıkları saldırıyı kamuoyu ve Maltepe halkına duyurmak için saat 16.30'da Maltepe Belediyesi önünden meydana yürüyüş düzenlediler. Ardından basın açıklaması okundu.

"Bu taleplere karşı çıkmak; istediğim gibi işten atarım, hiçbir güvence vermem demektir!

Bu taleplere karşı çıkmak; kıdem ve ihbar tazminatınızı vermiyorum demektir!

Bu taleplere karşı çıkmak, sefalet ücretine çalıştırmaya devam edeceğim demektir!

Bu taleplere karşı çıkmak, haftalık 45 saat aşan çalışma koşullarında çalıştıracağım, mesai ücreti vermeyeceğim demektir!

Bu taleplere karşı çıkmak, sizlere sendika hakkını tanımıyorum demektir!

Kısacası bu taleplere karşı çıkmak, belediye taşeron işçilerinin kölece çalışmasını ve yaşamasını istemek demektir!" diyen işçiler, Şubat ayında yapılacak olan dayanışma etkinliğinden bir süre sonra Ankara'daki CHP Genel Merkezi'ne yürüyeceklerini duyurdu ve tüm emek dostlarına destek vermeleri çağır-

sında bulundu.

Eylem ve yürüyüş boyunca coşkulu ve gür sloganlar atılarak Maltepe halkı dayanışmaya çağırıldı. "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla biten eylemde alandan ayrılırken işçiler ve onlarla yürüyüşe katılanlar çevredeki izleyenleri de çay içmeye ve sohbet etmeye davet ettiler.

Coşkulu Dayanışma Etkinliği

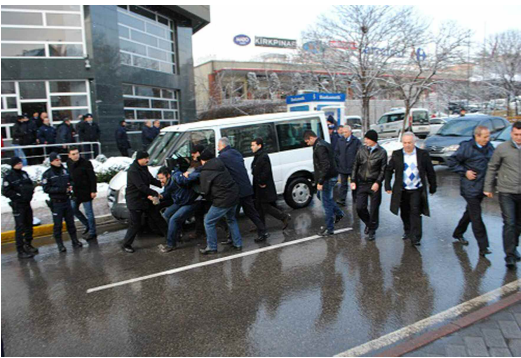
Eylemin 46. gününde düzenlenen dayanışma gecesi coşkulu geçti. 4 Şubat akşamı Kartal Rahmanlar'daki İlhan Dügün Salonu'nda yapılan geceye bir çok devrimci örgüt, sendika, demokratik kitle örgütleri ve Kartal'ın emekçi halkı salonu doldurdu.

Sınıf mücadelesinde yaşamını yitirenler adına yapılan saygı duruşundan sonra işçiler tarafından hazırlanan sinevizyon gösterimi yapıldı.

Ardından eylemdeki taşeron işçileri sahneye davet edildi. İşçiler adına söz alan İlhan Yıldırım; Genel-İş 2 No'lu Şube'nin, örgütlenme mücadelelerini ve direnişlerini ortada bıraktığını, kendilerini sendika üyesi yapmayarak sırtını döndüğünü dile getirdi. Sendika yöneticilerinin patronlarla kol kola olduğunu söyleyen Yıldırım, mücadelelerinde kendilerini yalnız bırakmayan Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube ile belediye yönetiminin deklarasyonuna imza atmayan Tüm Bel Sen 3 No'lu Şube'ye teşekkür etti. Yıldırım; Ankara'da bulunan CHP Genel Merkezi önüne ve TBMM'ye yürüyeceklerini dile getirdi. Yıldırım konuşmasını, "Haklı olduğumuzu biliyoruz. Bu gücü işçi sınıfından alıyoruz. Sonunda biz kazanacağız" diyerek sonlandırdı.

Pınar Sağ, Enver Çelik, Hasan Akyol, Beydilli, Grup Emeğe Ezgi, Nazım Kültürevi

Orkestrası, Hasan Ali'nin yanı sıra Gülsuyu Gençlik Halk Oyunları Ekibi de sahne aldı. Emeğe Ezgi sahneden yaptığı çağrıda bu mücadelenin tüm emekçilerin mücadelesi olduğunu, aynı zamanda bu kavganın önemli birer parçası olan devrimci tutsakların da unutulmaması gerektiğini belirterek eylemdeki işçilerden her zaman zindanları sahiplenmelerini istedi.

İşçiler yerel basın-yayın organlarına ve destek olan demokratik kitle örgütlerine de plaketter verdiler.

İlk Haber, Prestij, Anadolu, Maltepe Express gibi pek çok gazeteye plaket sunulurken, Tüm Bel Sen, ÇHD, Eğitim Sen ve Kartal İşçi Kültür Evi'ne de işçiler tarafından teşekkür plaketi verildi.

Birçok müzik grubunun ve sanatçının sahne aldığı gecede araştırmacı yazar Volkan Yaraşır da bir konuşma yaptı. Etkinlik gece geç saatlerde sona erdi.

Kar ve Soğuğa Rağmen...

Şubat'ın en soğuk günlerinden biri... Yine kar yağıyor... Soğuk ve kar yağışına rağmen Maltepe Belediyesi taşeron işçileri erkenden direniş yerindeler. Her sabah mesai saatiyle birlikte yine ellerindeki pankartlar asılıyor ağaçlara.. Önlükler giyiliyor, tenekede direniş ateşi yakılıyor... Onların güne başlamalarıyla birlikte yoldan geçen arabalar kornalarını çalarak selamlıyorlar işçileri... Kışın soğuk günlerinde orada bekleyen işçilere yaklaşıp ne için orada durduklarını soran, bilgi alanlar da oluyor. 50 günlük direniş boyunca sürekli yanlarında olan, destek veren emek dostlarının yanında, onlara çay demleyen, yiyecek bir şeyler getiren, ihtiyaçlarını soranlar da eksik olmuyor... 51. günde yine eylem yerinde sohbet sürerken, işçilerden biri elinde bir termosla geliyor... "Arkadaşlar teyzemiz yine çay gönderdi, hepinize selamları var" diyor. Direnişin ilk günlerinde işçilerle tanışan yaşlı bir Kürt kadını onlara çay demleyip getiriyor. Sonra da sıkı sıkı tembihliyor işçilere, burada soğuktasınız arada gelin hem ısının hem de bir çay demleyeyim buradaki arkadaşlara getirin diye... Çay getiren işçi "Ben çok dışarı çıkamıyorum, merakta kalıyorum siz gelmeyince, uğrayıp bir çay demleninceye kadar bekleyecek vaktiniz yok mu diye sitem ediyor" diye aktarıyor teyzeye konuştuklarını...

Gecenin yapılacağı salonun çeşitli bahaneler gösterilip yerinin değiştirilmiş olmasına rağmen dolu dolu ve coşkulu geçen dayanışma gecesinin ardından işçiler Ankara'ya yürüyüş için hazırlıklarına devam ediyorlar. Gecenin yaklaştığı günlerde Maltepe Belediyesi'nde çalışanlar üzerinde baskı oluşturulduğunu ve bir çok belediye çalışanına bu

dayanışma gecesine giderlerse işlerinden olacakları yönünde konuşmalar yapıldığını belirten işçiler, "Yönetim bu direnişi kırmak için çok uğraştı ama, yüreği bizimle olan arkadaşlarımız her şeye rağmen destek verdiler bize, salonumuz doldu, salon değiştirmek falan işe yaramadı" diyorlar.

Dayanışma gecesinden sonra da sendikalar ve emek örgütleriyle görüşmelerini sürdürdüklerini TMMOB, Tüm-Bel-Sen, BES, Tez-Koop-İş gibi sendikaların da eylemi desteklediğini belirtiyorlar. Ankara'da CHP Genel Merkezi'ne yürüyüş için de görüşmeler yaptıklarını belirten işçiler, destek sözlerinin arttığını ifade ediyorlar.

Bir çok sendika ve meslek örgütünün diğer şehirlerdeki örgütlenmelerle bağları çok sıkı değil, destek vermek isteyenlerin asıl sıkıntıyı Gebze-İzmit sonrasındaki yürüyüş için destek sağlanmasında yaşadıklarını belirtiyorlar.

Sendikalardan söz açılınca DİSK'in Genel Kurul seçimlerine geliyor konu... "Oraya da katılacağız, sesimizi duyurup, taleplerimizi dile getireceğiz..." diyorlar. "Şimdiye kadar işçilerin, emekçilerin bir çok hakları gasp edildi... Kimsenin sesi çıkmadı, % 51 barajı konuldu kimsenin sesi çıkmadı, şimdi sendikalar olan güçlerini yitirdi... Bir çok sendika gerçekten işçi sınıfının sesi, gücü olan sendika olmaktan bahsediyor... Bu haklar gasp edilirken, barajlar belirlenirken gerekli bilinç işçilere verilip mücadele yürütülseydi, belki taşeron işçilik bu derece yaygınlaşmayacaktı..." diyerek bu konudaki eleştirilerini de dile getiriyorlar...

Kar hızla yağmaya devam ederken işçileri yalnız bırakmayan emek dostları da birer ikişer gelmeye başlıyor... Kışın tüm soğuk havasına, baskı ve saldırılara, engelleme çabalarına rağmen Maltepe Belediyesi taşeron işçileri taleplerinin kabul edilmesi ve işlerine geri dönebilmek için büyük bir kararlılıkla eylemlerini sürdürmeye devam ediyorlar...

İşten atılmak, yaşamdan kovulmak demek... İnsanların yaşamındaki güzellik ve zenginlikleri üreten işçi sınıfının taşeron çalışma sistemine karşı insanca çalışma ve yaşam koşulları için mücadele veren, Maltepe Belediye

yesi taşeron işçileri, emek dostlarının desteğini bekliyor...

DİSK Genel Kurulu'nda...

Maltepe işçileri, 10 Şubat Cuma günü, DİSK 14. Genel Kurulu'nun yapılacağı Beşiktaş Mustafa Kemal Merkezi'nde idiler; Genel Kurulun açılışını bir eylemle yaptılar.

İşçiler, işten atılmalarının ardından hiçbir sendikaların kendilerine sahip çıkmamasını protesto etmek için DİSK Genel Kurulunda idiler ve seslerini duyurmak için bir basın açıklaması yaptılar.

Pankartlarıyla, sloganlarıyla Genel Kurulun yapılacağı salonun önünde kongrenin başlamasına 15 dakika kala toplanan Maltepe işçileri, basın açıklaması sırasında Belediye İş Sendikası 2 Nolu Şube Başkanı Nevzat Karataş'ı teşhir etti ve istifasını istediler. Bu sırada Nevzat Karataş işçilerin yanına gelerek işçiler için küfür etmeye başladı. İşçilerin de şube başkanına karşılık vermeleri üzerine 6-7 dakika süren bir arbede yaşandı. Arbede sendikacılar, görevliler ve genel kurulu izlemeye gelenler tarafından araya girilerek durduruldu.

Maltepe işçileri, yaşanan arbedenin ardından basın açıklamalarına devam ettiler ve eylemin başından itibaren dile getirdikleri 9 talebi yeniden sıraladılar. Basın açıklamasının ardından Genel İş Sendikası Genel Başkanı Erol Ekici ve İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı Hikmet Aygün işçilerle görüşerek sorunlarını dinledi ve bundan sonraki süreçte sorunlarının çözümü için görüşmek istediklerini, fikir alışverişinde bulunmak gerektiğini ve yardımcı olmaya çalışacaklarını belirttiler.

Saatler 10.00'a gelirken DİSK Genel Kurulu başladı. Genel Kurulda ilk olarak konuşmacıların isimleri okundu ve konuşmalarını yapmak üzere kürsüye çağrılmaya başladılar. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu da ismi okunup kürsüye davet edilenler arasındaydı. CHP'li Maltepe Belediyesi'nden atılan taşeron işçileri, Kılıçdaroğlu kürsüye çıkarken alkış ve ıslıklarla protesto ettiler ve istifasını istediler. Seçimler öncesinde "taşeronu kaldıracamız" sözü veren Kılıçdaroğlu'nu protesto eden işçilere, sendikacılar müdahale ettiler. Sendikacıların ortalığı sakinleştirilmesi üzerine genel kurula devam edildi. □

kartıldığını belirtti.

Bilgi Üniversitesi Öğretim Üyesi ve Sosyal-İş Sendikası üyesi olan Chris Stephenson söz aldı ve tutuklu gazetecilere selam gönderdi. Genel Kurul toplantısının CHP şovuna dönüştürüldüğü eleştirisinde bulundu. Sendikaların pasta payı için rekabet etmemesi gerektiğini, DİSK'in dershaneler, özel okullar gibi yeni alanlarda da örgütlenmeye gitmeyi gerektiğini belirtti.

Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysü-

len konuşmasına başladığı sırada, Emekli-Sen Kartal, Beyoğlu, Aksaray ve Ankara Keçiören Şube üyeleri "İhanet Etme Sendikayı Bölme" şeklinde sloganlar atarak protestoda bulundular.

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (E-TUC) Genel Sekreter Yardımcısı Patrick Isbert, ekonomik krizin sonuçlarının büyük tahribata neden olduğunu ve bir başka Avrupa'ya ihtiyaç olduğunu belirtti. Krizin bahane edilerek sendikal haklara yönelik saldırıların yapılmasına rıza göstermeyeceklerini belirterek 29 Şubat'ta Avrupa da bir günlük genel grev yapılacağını duyurdu.

Uluslararası Arap Sendikaları Konfederasyonu'ndan Ömer Ahmet Muhammed konuşmasında Arap Baharı'na değindi. Arap coğrafyasında yaşananların işçilerin temel talepleriyle başladığını ve halk hareketinin durdurulamaz olduğunu belirtti.

Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kamber Saygılı, 2008 yılında Tuzla Tarsanelerinde iş cinayetlerine karşı gerçekleştirdikleri mücadeleyi ve yapılan grevleri aktardı. Arap ülkelerindeki işçi ve emekçilerin ayakta olduğuna değinen Saygılı, işçi sınıfının 50 yıllık diktatörlüklere karşı ayağa kalktığı örneğini vererek Marks'ın sözlerine atıfla dünyayı değiştirme mücadelesinin önemine işaret etti.

Limter-İş Genel Sekreteri Hakkı Demiral ise konuşmasında sendikacıların devrimcilerden, sosyalistlerden, emek güçlerinden yana olması ve kendilerini iç sorunlara boğmaması gerektiğini vurgulayarak, sendikaların kendini ayrı bir yere koymaları halinde

sorunu çözemeyeceklerini söyledi.

Genel-İş Diyarbakır Şube Başkanı Mehmet Salih Doğru, Kürt halkının imhasına, Kürt dilinin inkarına Kürt halkının temsilcilerinin tutuklanmasına tepki olarak konuşmasını Kürtçe selamlamayla yapmak istediğini belirtti. Salonda "Biji Bıratıye Gelan", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atılarak Kürt halkının mücadelesi selamlandı. Kürt halkının payına düşenin inkar ve asimilasyoncu politikalar olduğunu, Kürtlerin "KCK operasyonları" adıyla tutuklandıklarını belirten Doğru, JITEM merkezleri ve karakol bahçelerinden kemik fişkırdığını hatırlattı. Doğru, "Kürt sorunun çözümünde en önemli aktör olan Sayın Öcalan'ın üzerinde uygulanmakta olan tecrit, barışa evrilmesi beklenen süreci sabote etmekte ve çatışmalı ölümlü sürecin daha da derinleşerek devam edeceği yönünde endişelerimizi artırmaktadır" dedi, askeri ve siyasi operasyonların durdurulması, Kürt sorununun demokratik ve barışçıl yöntemlerle çözülmesini ve demokratik bir anayasanın hayata geçirilmesini taleplerini dile getirdi.

Genel-İş Sendikası Mardin Siirt Şube Başkanı Mahmut Timurtaş işçi sınıfına yönelik saldırılara değinerek başladı sözlerine. Kürt sorununun yalnızca bir dil ve kültür sorunu değil, aynı zamanda politik ve siyasi bir sorun da olduğunu belirtti. Yüzlerce yıl zulüm edenlerden, katliamlarda bulunanlardan eşitlik ve adalet beklenmeyeceğinin farkında olduklarını belirten Timurtaş, bugün de Roboski katliamıyla Kürt halkına korku salınmaya çalışıldığını, katliamın bir rastlantı olmadığını tarihteki katliamlardan anlaşıldığını ifade etti.

İzmir Genel-İş Sendikası'ndan Ayhan Tural, kapitalizme ve faşizme karşı sosyalizm diyenleri ve Savranoğlu, Billur Tuz işçileri başta olmak üzere eylemde olan işçileri selamlayarak konuşmasına başladı. DİSK'in işçiler ve emekçilerle birlikte kapitalizme ve saldırılara karşı cephe savaşı yürütmesi gerektiğinin altını çizdi; Kürt halkının Roboski katliamının mesajını doğru okuduğunu ve onu yenecek hareketi de Kürt halkının yarattığını ve DİSK'in buna omuz vermesi gerektiğini ifade etti.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, konuşma yaptı. DİSK'in mücadele tarihini aktaran Serdaroğlu, DİSK Genel Sekreteri -adayı olduğunu sonradan ekleyerek- AKP'nin işçi ve emekçilere saldırılarına, hakların gasp edilmesine ve yeni yasalarla düzenlemeler yapılmasına değindi. DİSK'in terbiye edilmeye çalışıldığını belirten Serdaroğlu,

"DİSK işçilerin yüreğinden fışkırmıştır, onu kapatmaya hiçbir hükümetin gücü yetmedi, yetmeyecektir...DİSK işçi sınıfının koca çınarıdır" dedi.

Son olarak DİSK Genel Başkanlığı'na tek aday olan Genel-İş Sendikası Genel Başkanı Erol Ekici söz aldı. DİSK'in mücadele tarihini ve işçi ve emekçilere, yapılan saldırıları, yeni düzenlenen çalışma yaşamına ilişkin yasaları, taşeronlaştırma sistemini de aktaran uzun bir konuşma yapan Ekici, DİSK'in mücadeleyi yükselterek sürdüreceğini ifade etti. Erol Ekici'nin konuşmasının ardından DİSK 14. Genel Kurulu'nun ikinci günü de sona erdi.

3. Gün:

Şişli İlçe Seçim Kurulu görevlilerinin gelmesiyle sandıklar kuruldu. Seçime çarşaf liste ile gidildi. Önceden belirlenmiş adayların dışında Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu Yönetim Kurulu Üyeliğine adaylığını koyduğunu açıkladı. Çerkezoğlu'nun da adaylığıyla birlikte Genel Başkan ve Genel Sekreter dışındaki 7 ki-

şiden oluşacak Yönetim Kurulu'na 8 sendikacı adaylığını koymuş oldu. Kayıtlı olan 420 delege bulunurken oy kullanan delege sayısı 388 oldu.

Yapılan ilk oylamanın hemen ardından zarflar açılarak sayım yapıldı. Oylara göre Genel-İş Sendikası Genel Başkanı Erol Ekici 332 oyla, DİSK Genel Başkanı olurken, Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ise 337 oyla DİSK Genel Sekreteri olarak seçildi.

Yönetim Kurulu üyeliğine aday olan Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Celal Ovat, Metin Ebetürk, Alaaddin Sarı, İsmail Yurtseven, Muzaffer Subaşı, Ergün Tavşanoğlu ve dün adaylığını açıklayan Arzu Çerkezoğlu için yapılan oylamada ilk turda birkaç adayın baraj altında kalması nedeniyle ikinci tur oylamaya geçildi.

İkinci tur oylama sonucunda Metin Ebetürk, Celal Ovat, Muzaffer Subaşı, Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Alaaddin Sarı, Ergün Tavşanoğlu ve İsmail Yurtseven Yönetim Kurulu Üyesi seçildiler. □

DEMOKRASİ

Türkiye’de faşizm ideolojik olarak Türk-İslam düşüncesine, örgütsel olarak, esas itibariyle devlete, sınıfsal olarak tekelci sermaye sınıfına ve emperyalist devletlere dayanır. Bu yüzden, tekelci sermayenin egemenliği, faşist devletin varlığı söz konusu olduğu müddetçe faşizmin düzen partileri tarafından çözülebileceği, demokratikleşmenin mümkün olabileceği düşüncesini savunanlar sermaye sınıfına yaranmak isteyen yordakçılardır. Demokrasi, ancak demokrasinin inkârına dayanarak varlığını sürdürebilen tekelci sermaye sınıfının, onun egemenliğinin, egemenlik aracı olarak faşist devletin bir devrimle yıkılması sonucu gerçekleşebilir.

Geçtiğimiz hafta devletin tepesini tozduman eden gelişmeleri bir kenara koyarsak, son haftaların en dikkat çekici gelişmelerinden biri “12 Eylül”den hesap sorma adına iki faşist, Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya hakkında açılmasıydı.

12 Eylül faşizminin bu iki baş aktörü hakkında açılan davayı, Diyarbakır zindanı çevresinde yapılan kazılar izledi. Devlet, 12 Eylülde sorguda ve zindanda işkence esnasında öldürülen Kürt devrimcilerin, “faili meçhul”lerin kimliğini araştırma adına yapıyordu bunu.

Bunları, 90’lı yıllarda ordunun kendi içinde işlediği cinayetleri ortaya çıkarma çalışmaları izledi. Sözkonusu dönemde öldürülen bir albayın mezarı açıldı ve öldürüldüğü sırada ölüm nedeni “intihar” olarak açıklanan albayın gerçek ölüm nedeninin cinayet olduğu ortaya çıktı.

Sırada başka askerlerin ölümünün araştırılması vardı. Soruşturma 90’lı yılların Genelkurmay başkanının ifadesinin alınmasına kadar uzadı. Jandarma Genel Komutanı Eşref Bitlis’in şüpheli uçak kazası sonucu ölümü mercek altına alındı ve bu soruşturmanın daha ilk adımında olayın “kaza” olmadığı ortaya çıktı.

Bilinen bir gerçek şimdi çok daha net çizgilerle görülebiliyor: Devlet, devrimin toplumsal güçlerine, Kürt halkına, örgütlü devrimci güçlere karşı iç savaş yürütürken, bu güçleri açık infazlar, işkenceli ölümler, zindan katliamları ile sindirmeye çalışırken kendi içinde de cinayetler işleyerek temizlik yapıyordu.

Dönemin temizliği devlet politikasının daha hızlı, daha kesin, daha kararlı şekilde yürütülmesi içindi. Kanlı bir iç savaş politikasına kendi içlerinden gelecek en ufak bir itiraza tahammülleri yoktu. İtiraz edenleri veya itiraz etme ihtimali bulunanları kanlı biçimde temizlediler.

Sonraki yıllarda devletin nasıl kanlı bir iç savaş yürüttüğünü, Kürt halkı ve Türkiye emekçi sınıflarına karşı ne tür cinayetler işlediğini, katliamlar yaptığını gördük, yaşadık.

Rüzgâr Eken Fırtına Biçiyor

Sermaye sınıfı ve faşist devlet, emperyalist devletlerin tam desteğini alarak yürüttükleri bu kanlı iç savaşla düzeni yıkılmaktan geçici bir süre için kurtardılar.

Ancak istedikleri sonuç, yani kitlelere gerçek anlamda egemen olma, kitlelerin kendi istekleri yönünde hareket etmesini, eylemlere yönelmesini önleme amacına ulaşamadılar. Egemen sınıf, tekelci sermaye sınıfı, güçsüz, egemenliği emekçi kitleler ve ezilen Kürt halkı tarafından tehdit altına alınmış zayıflamış bir sınıf olarak faşist devlet eliyle baskı ve terörünü artırdıkça, katliamlara başvurdukça başkaldıranlara boyun eğdirmek bir yana onların daha şiddetli direnişiyle karşılaştı.

Sermaye sınıfı, egemenliğini korumak ve sürdürebilmek için devamlı fırtına ekiyordu. Ancak ektiğinin ürünü hiç de umduğu gibi olmadı. Uzun iç savaşın etkisi salt emekçi sınıflar ve Kürt halkı üzerinde olmadı ama bu savaşı yürüten devlet üzerinde de çürütücü, yorucu, moral bozucu, dağıtıcı sonuçlar yarattı.

Faşist devlet, emperyalistlerin de yönlendirmesi ve yardımıyla önce “Susurluk Kazası” süreciyle bu çürütücü, dağıtıcı etkiyi kurtulmaya çalıştı. Bunu yaparken elbette kitlelere gerçeği olduğu gibi açıklayacak değildi. Aksine, kendine çeki düzen verme sürecini “demokratikleşme ve çetelerden arınma” süreci olarak yutturmaya çalıştı.

Fakat emekçi sınıfların, Kürt halkının, devrimci güçlerin başkaldırısı, her türlü katliama, baskıya, teröre, açık infazlara, işkenceye karşı sürdü. Kısacası, sermaye sınıfı, iç savaşa bir zaferle nokta koyamamıştı. Başkaldırının olduğu yerde iç savaşta sürüyor demektir.

Uzun iç savaş emekçi sınıfları ve Kürt halkını değil ama devleti çürüttü, yordu, yozlaştırdı. Devrimin toplumsal güçleri ise, devletin bu iç savaş sırasında uyguladığı katliam, baskı, terörle yıldırma politikası karşısında daha bir öfkeleniler, ciddi kararlara yöneldiler, hiçbir şekilde geri adım atmadan yollarına devam ettiler.

Sermaye sınıfı, devletin uyguladığı şid-

VE DEVRİM

det politikasının Kürt halkında ve Türkiye emekçi sınıflarında büyük bir öfke yarattığını, bu öfkenin şu veya bu vesileyle büyük bir patlamaya yol açabileceğini hissetmeye başladı. Roboski katliamı sonrası Kürt halkının öfkeli ruh hali bunun, deyim uyuysa, zirvesi oldu.

Safralardan Kurtulmak

Bu uzun süreçte faşist devlet, Kürt halkına, emekçi sınıflara ve devrimci güçlere karşı tepeden tırnağa suça batmış bir katiller, suçlular sürüsü yaratmıştı. Başka türlü nasıl olabilirdi ki? İşte bu suçlular sürüsü egemen sınıfın, sermayenin “dün”ünü kurtarmışlardı.

Ama “dün” yani geçmiş bir kez kurtulduktan, o kurtarıcılara olan ihtiyaç ortadan kalktıktan sonra onlara düşen kirli bir mendil gibi bir kenara atılmak, bir zindan hücre sine tıklamak ya da zindan hücrelerinden de küçük bir mezarda boylu boyunca uzanmak değil miydi?

Öyleydi! Ama topluma müsrifliği öğüten sermaye sınıfının kendisi müsrif davranmazdı. Kullanma zamanı geçmiş katiller sürüsünden son bir kez yararlanmadan onları çöpe atamazdı.

Onların sermaye sınıfının egemenliğini, düzeni kurtarmak için giriştikleri eylemler emekçi sınıflarda, Kürt halkında ve devrimci güçlerde yıkıcı, düzen için son derece tehlikeli, yıkıcı bir öfke yaratmıştı. Öyleyse onların varlığı bu öfkenin boşaltılması, başka kanallara aktırılması için kullanılabilirdi.

“Demokrasi ve demokratikleşme” bu amaç için en uygun iki argümandı. Ne de olsa Emekçi sınıflarda, Kürt halkında özgürlüğe, demokrasiye büyük bir özlem vardı ve ne de olsa kitleleri bu yalana inandırmakta sermaye sınıfına yardım edecek sürüsüne bereket sayıda sosyal reformist, oportünist ahmak vardı.

Düzen gemisini, batmaktan kurtarmak üzere, safraları atmaya karar veren Evren’in çocukları, “ileri demokrasi”, “demokratikleşme” adına Evren’i ve kadim arkadaşını yargılamaya karar verdiklerinde sosyal reformist ve oportünist ahmaklar sürüsü ser-

maye sınıfının bu aldatmacasını açığa çıkaracaklarına, “Evren yargılansın/tutuklansın” diye sokaklara indiler.

Oysa Evren ve kadim arkadaşı sermaye sınıfı için artık işe yaramaz birer safraydı ve varlıkları kitlelerin devrimci öfkesini artırmaktan başka bir işe yaramıyordu. Onlar son bir kez, hâkim önüne çıkarılarak kitleleri aldatmada kullanılabilirlerdi; şimdi yapılan işte budur.

Katiller, işkenceciler, cellâtlar düzen için, sermaye sınıfı için artık birer safraydılar ve dün onları kitlelerin önüne sürenler bu gün onları ya zindana ya da mezara göndermenin hazırlığına başladılar. Amaç aynıydı: “İleri demokrasi” adını verdikleri kendi faşist düzenlerini kitlelerin yıkıcı öfkesinden korumak, bu öfkeye akacak başka kanallar yaratmak.

Demokrasi İsteyen Devrimi İstemeli

Tekelci sermaye sınıfının “demokrasi” ile alakası kalmadığını kanıtlamak için teorik mülahazalara girişmenin anlamı yok. Bu sınıfın varlığı ve egemenliği demokrasinin inkârına dayanır.

Bu gerçek tekelci sermayenin var olduğu bütün ülkeler için geçerlidir. Ve bütün ülkeler için geçerli olan, Türkiye için fazlasıyla geçerlidir. Çünkü bu devlet iki faşist darbe sonrası tümüyle faşistleştirilmiş, faşizm bu devlet içinde kurumsal bir hal almıştır.

Türkiye’de faşizm ideolojik olarak Türk-İslam düşüncesine, örgütsel olarak, esas itibarıyla devlete, sınıfsal olarak tekelci sermaye sınıfına ve emperyalist devletlere dayanır. Bu yüzden, tekelci sermayenin egemenliği, faşist devletin varlığı söz konusu olduğu müddetçe faşizmin düzen partileri tarafından çözülebileceği, demokratikleşmenin mümkün olabileceği düşüncesini savunanlar sermaye sınıfına yaranmak isteyen yarıdakçılardır.

Demokrasi, ancak demokrasinin inkârına dayanarak varlığını sürdürebilen tekelci sermaye sınıfının, onun egemenliğinin, egemenlik aracı olarak faşist devletin bir devrimle yıkılması sonucu gerçekleşebilir.

Demokrasinin en temel istemlerinden

biri, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkıdır. Bu hak gerçekleşmeden demokrasinin kırıntısından dahi söz edilemez. Peki, bu hakkın gerçekleşmesinin bir dizi devrime bağlı olduğunu anlamak için somut veriler, pratik olaylar yeterli değil mi? Roboski katliamı bu konuda çözümü anlamak isteyen herkese yeterli bir fikir vermiyor mu?

Gerillaya karşı kimyasal silah kullanan, zindanlarda tutsakları katleden, Kürt köylüler üzerine bomba yağdıran bu devletin, ağırlıklarından kurtulmak için, son kullanma tarihi geçmiş safralarını mahkemeye çıkarmasını demokratikleşme alameti saymak ve kitlelerin dikkatini devrime değil de yargıya çevirmek en hafif deyimle sermaye sınıfı yarıdakçılığıdır.

Kürt halkı, bir dizi devrime başvurmadan gerçekleşmesi söz konusu olmayacak olan demokrasinin en temel taleplerinden biri, kendi kaderini tayin hakkı istemini öne sürmüş durumda. Kürt halkının bu devrimci adımı, hala devrim için koşullar uygun değil diyen, hala mahkemelerden medet uman, hala tekelci egemenlik koşullarında demokratikleşme umuduyla yaşayan oportünistlerden ne kadar ileri olduğuna işaret ediyor.

Kitleler, bilincinde olsunlar ya da olmasınlar, farketmez, öne sürdükleri taleplerle, eyleme duydukları istekle, sermaye sınıfının onlara dayattığı yaşam biçimini reddetmekle bir devrim istediklerini, demokrasiye ve özgürlüğe büyük bir özlem içinde olduklarını ortaya koymuş bulunuyorlar. Ve kitleler, özlemini duydukları şeylerin bu devlet yıkılmadan, tekelci sermaye sınıfının egemenliği sona ermeden gerçekleşmeyecek şeyler olduğunun farkındalar.

Demokrasi/demokratikleşme ancak onu ortadan kaldıranlar ortadan kalkarlarsa gerçekleşebilir. Kürt halkı ve emekçi sınıflar, demokrasiye, özgürlüğe büyük bir özlem içindeler onun için devlete karşı, sermaye sınıfı egemenliğine karşı büyük bir savaş içindeler.

Kürt halkı ve emekçi sınıflar bir devrim istiyor, kendi iktidarlarını istiyor, Halk İktidarını istiyorlar. □

YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLARININ KAPİTALİZME KARŞI SAVAŞ GÜNÜ!

Yıl 1857, 8 Mart... Yer ABD'nin New York kenti... Dokuma işçisi kadınlar 8 saatlik iş günü için mücadele ediyor... Greve gidiyor ve fabrikayı işgal ediyorlar... Patronların emriyle fabrika ateşe veriliyor. Yüzü aşkın dokuma işçisi kadın diri diri yanıyor.

Yıl 1910... Yer Almanya'nın Stuttgart kenti... II. Enternasyonal'de Clara Zetkin konuşuyor... 8 Mart "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" önerisi alkışlarla kabul ediliyor... Bu tarihten sonra 8 Mart tüm dünyada işçi, emekçi ve yoksul kadınların kapitalizme karşı başkaldırı ve savaş günü haline geliyor. 155 yıl önce yaşanan bir katliam ve 102 yıl önce resmi olarak anılmaya başlanan bir gün... 8 Mart... Bizim günümüz...

"Hiç kimse bir ada değildir, kendi başına; herkes bir parçasıdır anakaranın..." Bizler bütün sorunların bizim sorunlarımız olduğunu bilen kadınlarız. Dolayısıyla bizim sorunumuz; sınıfsal ve ulusal bağlarından koparılamaz. Çünkü biz kadınlar ait olduğumuz sınıftan ve ulustan daha özgür olamayız. Ayrıca sorunumuzu kapitalist sistem içerisinde lehimize reformlarla da çözemeyiz. İşçi sınıfı cinsiyet ayrımı gözetmeksizin tüm ezilenlerin ortak mücadelesi içinde kapitalizmi yıkıp komünizmi inşa ettiğinde kadın sorunumuz da tümünden çözülebilir.

Bizi her gün metalaştıran, sömüren ve öldüren kapitalist sistemi tüm sonuçlarıyla ortadan kaldıracak tarihi koşullara sahibiz. Yıkılması bir zorunluluk haline gelmiş bu sistemi ortadan kaldıracak güç ve inisiyatif ezilen sınıfların elinde bulunuyor. İşte Arap devrimlerinde en önde olan kadınlar... "Bu defa devrim bizi geride bırakamayacak" diyorlar... Ve bize özgürlüğün yolunun mücadeleden geçtiğini yaşamışlıklarından damıtarak gösteriyorlar.

"Köhnemiş olandan en çok çekenler, yeni olan için en büyük azimle kavgaya atılacak olanlardır" Marx.

% 1400... İşte bu korkunç rakam 2002-2009 yılları arası cinsimizin kırımının istatistik verisi... Demek ki bu aşağılık düzenden en çok çeken, bedenleri, sesleri, akılları, yürekleri susturulmuş, incitilmiş olanlar biz kadınlarız... Ama ruhumuzu hiçbir yasa, günah, ayıp hapsedemeyecek. 'Öyleyse yeni bir dünya mümkün' diyerek en çok kavgaya atılacak olanlar yine bizleriz...

8 Mart'ı canları pahasına yaratan New Yorklu dokuma işçisi kadınlar tarihin derinliklerinden bizlere nasıl savaşılacağını gösteriyor. Bu 8 Mart'ta işçi sınıfına ve Kürt halkına yönelik saldırılara karşı bayraklarımızı ve sloganlarımızı sokaklarda yükselteceğiz. Biz emekçi kadınları gölgelerde yaşamaya mahkum eden, bizleri görünmez kılan, inkar eden kapitalist sisteme karşı savaşacağız.

Büyük bir hızla çöküşe doğru giden kapitalist sistem; savaş naraları atıyor, her gün insanlığı uçuruma doğru itekliyor. Bu insanlık dışı saldırıların son örneği; Roboski (Uludere) katliamıdır. Başta Kürt halkına olmak üzere işçi ve emekçi sınıflara gözdağı verilmek isteniyor... Ancak tüm bu azgınca saldırılar, tutuklamalar, katliamlar bizleri susturmaya, sindirmeye yetmeyecek. Biz emekçi kadınlar 21. yüzyılda, ayaklanmaları, devrimleri dünyaya getirecek olan gebe kadınlarız. Bunu 8 Mart'ta da zılgıtlarımızla, sloganlarımızla, kararlı eylemlerimizle göstereceğiz.

Emperyalist savaşlar ve yaşanan korkunç katliamlar karşısında emekçi kadınlar olarak bizler de ezilen Kürt halkının ve işçi sınıfının yanındaki yerimizi alacağız. Ezilenlerin ezilene biz kadınlar; Kürt halkının acılarını ve özgürlük mücadelesini daha iyi anlayabiliriz. Biz emekçi kadınlara düşen en büyük görev, faşizme karşı Türk ve Kürt kadınlarının mücadele birliğini bilincimizle örmek, duygularımızla dokumaktır.

Bizler okuma yazmanın, bilmenin, ve özgürlüğün açlığını çeken kadınlarız, konuşmaya, kahkaha atmaya ve aşka susamış kadınlarız. Dinlenilmeye, anlaşılmaya, hissedilmeye ihtiyacımız var. Sessizliğimizi kırdık, sabrımızı tükettik. Acılarımıza ağıt yakmaktan ve beklemekten bıktık. Eyleme, onura, sevince susadık. Biz dünyayı değiştireceğiz! Bunu gerçek kılacağız, yeniyi yaratacağız. İnanın bize. Ve gelin hep birlikte özlemini çektiğimiz bu sosyalist dünyayı yaratalım.

EMEKÇİ KADINLAR DEVRİMLE ÖZGÜRLEŞECEK!

LI JİNA KEDKAR Jİ ŞOREŞ AZADİ BIBİN

EKA (EMEKÇİ KADINLAR)

BAKIRKÖY ZINDANI'NDA DAYANIŞMA EYLEMİ

Uludere Roboski'de yapılan katliam sorası yükselen eylemlilikler Kürt halkının teslimiyeti hiç bir koşul altında kabul etmeyeceğini bir kez daha ortaya koymuştur. Yaşam savaşında katledilen 34 can, kuzey Kürdistan kentleri başta olmak üzere, Türkiye'nin Avrupa'nın ve Dünyanın pek çok kentinde çeşitli eylemlerle anıldı. Tepkiler, öfkeler o kadar yükseldi ki, TC devleti yarım ağızla "bir hata" yapıldığını belirtmeye başladı. Ama bir yandan da Kürt-Türk halklarının mücadelesinin önüne geçebilmek için tehditler savurmayı elden bırakmadı. Uludere katliamı özelde Kürt halkının özgürlük mücadelesinin genelde ise yoksul emekçi halkların devrim mücadelesinin önüne geçebilmek amaçlı yapılmıştır. Kürt Türk halkları ortak düşmanına karşı birlikte mücadele ederek kurtuluşunu, özgürlüğünü yakınlaştıracaktır. Uludere katliamı Kürt halkına yoksul emekçi halklara karşı yapılan ne ilk ne de son katliamdır. TC devleti, emperyalist- kapitalist sistem var oldukça katliamlar artarak devam edecektir. Katliamların önüne geçmek, ezilenlerin yoksul ve emekçi halkların proletaryanın iktidarını kurmakla mümkün olacaktır.

Kürt halkının özgürlük mücadelesine dönük saldırılar, ulusal kurtuluş hareketi önderine yönelik saldırılardan ayrı düşünülemez. İmralı zindanında tecrit koşulları ağırlaştırılmış, altı aydır avukat ve aile görüşleri yaptırılmamaktadır. Ve bu duruma yasal kılıflar oluşturmaya çalışılmaktadır. Keza görüşe giden avukatlar, haber yapan gazeteciler, aydınlar, eski vekiller kısaca ulusal hareketin yanında bir biçimde yer alan ilerici insanlara operasyonlar, gözaltılar tutuklamalar devam etmektedir. Kürt halkının yanında tüm halklara yönelik tehdit, korku salma, gözdağı vermeye çalışarak; operasyonlarla, zindanlardaki saldırılarla, katliamlarla yoksul ve emekçi halkların iktidar yürüyüşünün önüne geçme hesaplamaktadır.

Bu saldırılara, operasyonlara, katliamlara; Kürt- Türk halklarının birlikte mücadelesini örererek, iktidar yürüyüşünü hızlandırarak cevap verilebilir.

Bu bilinç ve kararlılıkla, zindanlarda PKK dava tutsaklarının başlatılmış oldukları, süresiz dönüşümlü açlık grevi ve ve görüşe çıkmama eylemlerine destek verme amacıyla 3 şubat 2012 tarihindeki görüşe çıkmayacağımı belirtiyorum.

Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği

Elif Vural Yaş

Bakırköy Zindanı TKEP/L Dava Tutsağı

KESK'LİLER AKP'YE YÜRÜDÜ

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) İstanbul Şubeler Platformu, 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Yasası'nda değişiklik yapılmasına ilişkin tasarıyı 2 Şubat günü AKP Şişli İlçe Binası'na yaptığı yürüyüşle protesto etti.

Şişli Cevahir Alışveriş Merkezi önünde "Sahte Sendika Yasasına Hayır", "Arınç'ın Memur-Sen'i Varsa, Emekçilerin KESK'i Var" yazılı pankart ve dövizler taşıyan KESK'liler, sloganlar atarak Büyükdere Caddesi'ndeki AKP Şişli İlçe Binasına yürüdü.

Burada okunan basın açıklamasında "Yasa tasarısında grevli toplu sözleşme hakkımız yasal teminat altına alınmadığı gibi, örgütlenme özgürlüğünün önündeki engeller de varlığını korumaktadır. Bu yasanın özü tamamen 12 Eylül zihniyetinin emek düşmanı karakteriyle aynıdır. Yıllardır verdiği fiili meşru mücadeleyle 'hak verilmez alınır' ilkesini rehber edinen KESK bu yasa tasarısına karşı mücadelesinde yarattığı değerlere yakıştır bir direnç ve kararlılık göstereceğinden kimsenin şüphesi olmasın" dendi.

Eyleme destek veren DİSK Bölge Temsilcisi Önder Akay "Meclise indirilen toplu iş ilişkileri yasa tasarısı 12 Eylül faşizminin ürünü olan 2821-2822 sayılı yasaların benzeridir. DİSK ve KESK hükümetlerin icazeti ile kurulmamıştır. Darbeler, yasaklar mücadelemizi engelleyememiştir bundan sonrada engelleyemeyecektir. Ortak mücadele ağını birlikte öreceğiz" dedi. □

İZMİR KESK ŞUBELERİ YENİ YASALARI PROTESTO ETTİ

KESK İzmir Şubeleri 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Yasası'nda yapılan değişiklikleri protesto etti. 2 Şubat Perşembe günü saat 12.30'da eski Sümerbank önünde toplanan KESK'li emekçiler, AKP binasına yürüdüler ve "Grevsiz Toplu Sözleşme, Toplu Sözleşmesiz Sendika Olmaz/KESK İzmir Şubeler Platformu" pankartı açtılar ve yol boyunca yeni çıkan yasanın neler getireceğine dair ajitasyon konuşmaları yaptılar. Sık sık "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Genel Grev Genel Direniş", "Biz Çocuklarımızı Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz" sloganları atıldı.

AKP önüne gelindiğinde basın açıklamasını KESK İzmir şubeleri adına BES İzmir şube başkanı okudu. Basın metninde, çıkartılan yasaların sadece kamu emekçilerine yönelik olmadığını, 4688 yasanın kamu emekçilerine yönelik olduğunu buna benzer yasalarla tüm kesimlere karşı bir saldırı olduğu belirtildi. Ayrıca KHK yasanın sağlık hakkının yoksul kesimlerin elinden alındığı vurgulandı. Son olarak "Bütün kamu emekçilerinin haklarına yönelik saldırılara karşı tutum almaya, yalanları teşhir etmeye, sahte demokratların maskelerini düşürmeye, kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşmeli sendika mücadelesini yükseltmeye devam edecektir" denildi.

Eylem sloganlarla sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

HAYDARPAŞA HALKA KAPATILAMAZ

Haydarpaşa garının "hızlı tren projesi" bahanesiyle ulaşımın kapatılması, Birleşik Taşımacılık Sendikası tarafından protesto edildi. Eyleme Halkların Demokratik Kongresi ve Halkevleri de katıldı.

12 Şubat günü saat 13.00'da Haydarpaşa Garı önünde toplanan kitle "Haydarpaşa Halka Kapatılmaz", "Haydarpaşa Satılmaz" sloganları atıldı.

Her hafta gerçekleştirilen eylemde Birleşik Taşımacılık Sendikası açıklamasında "30 yıldır bu raylarda bakım yapıyor zaten eğer raylar değiştirilecekse bile bütün hatlar kapatılmadan yapılabilir. Bizim bir çok önerimizin olmasına

rağmen bizi dikkate almadılar ve bütün hatları kapattılar, sadece bir hat dışında o da büyük bir sermaye grubunun ithalatını sürdürmek için açık tutuluyor" dedi.

BTS açıklamasının devamında "İstanbul Büyükşehir Belediyesi başkanı Kadir

Topbaş bir açıklamasında, Haydarpaşa'yı otel yapacağız diyor, kendisi de bir mimar olmasına karşın böyle bir açıklama yapmasını protesto ediyoruz. Belediyelerin halkın ulaşım ve kültürel zenginlerini korumakla yükümlüdür" dedi.

Her hafta Haydarpaşa Garı önünde gerçekleştirilen eylemin internet üzerinden örgütlendiğini, ama bundan sonra sendika ve diğer emek örgütleriyle sürdürüleceğini söylendi. Gar önünde halay ve horon çekilerek "kara tren" türküleri söylendi. Eylemlerin 4 Mart akşamı, gar önünde büyük bir etkinliklerle süreceği duyuruldu. □

MASAL BİTTİ!

Eczacılar, 54 Odasıyla birlikte Kadıköy İskele Meydanında “Yıkıma Dur De” mitingi düzenledi.

29 Ocak günü ülkenin bir çok ilinden gelen Eczacılar, Haydarpaşa GATA Hastanesinin önünde saat 11.00’da toplanmaya başladı. Elleri “Meslek Hakkımı İstiyorum”, “Küresel Sermaye Sağlıkta Elini Çek”, “Sağlıkta Özelleştirmeye Hayır” döviz ve pankartlarıyla Kadıköy İskele Meydanı’na doğru yürüyüşe geçtiler.

Sosyal Güvenlik Kurumu ile Türk Eczacılar Birliği arasında geçen protokol görüşmelerinde “kölelik sözleşmesi” dayatıldığını söyleyen eczacılar, “eczanelerin yangın yeri olduğunu, giderek yıkıma sürüklendiklerini” vurguladılar.

Kadıköy İskele Meydanına ulaşan kitleyi Eczacılar Odası başkanları selamladılar. Odaları adına basına açıklaması yapan İstanbul Eczacılar Odası Başkanı Semih Güngör; “Artık masalın sonuna gelmiş bulunuyoruz. Kanun Hükmünde Kararnameyle: İ-

laç ve Tıbbi Cihaz Kurumu kuruldu. İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü tasfiye edildi” dedi. Güngör; Sağlık Meslekleri Kurulu getirilerek meslek örgütlerinin yetkileri bu kurula devredileceğini ve Kamu Hastaneleri Birlikleri kurularak devlet hastanelerindeki ilaç hizmeti işletmelere devredileceğini söyledi.

Güngör; “Bugün Sosyal Güvenlik Kurumu ile Türk Eczacılar Birliği arasında süren yeni ilaç alım protokolü görüşmelerinde bize yeni bir ‘Kölelik Sözleşmesi’ dayatılıyor. Masal bitti, gerçeklerle baş başayız ve Eczacının direnişi bugün yeniden başlıyor”

dedi.

“Sağlık Hakkımızın bu masallarla elimizden alınmasına izin vermeyeceğiz” diyen Güngör, “Bu kara tabloyu tersine çevirecek güneşli güzel günleri, biz kendi ellerimizle kuracağız” dedi.

İllerden gelen Eczacı Odalarının kısa kısa konuşmalarından sonra Grup Hayalci’nin sahne almasıyla miting sona erdi. □

SAĞLIKTA TİCARET ÖLÜM DEMEKTİR!

2 Kasım 2011’de çıkartılan Kanun Hükmünde Kararnameye karşı “Sağlıkta Ticaret Ölüm Demektir. Sağlıkta Ticaret Yasaklansın! Halkın vergileri ile yapılan kamu hastanelerinin sermayeye peşkeş çekilmesine karşı çıkıyor, hastanelerimize sahip çıkıyoruz” diyerek harekete geçen emekçiler, SES İzmir Şubesinin ve İzmir Sağlık Hakkı Meclis Girişimi çağrısıyla Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesinin İlk Kayıt önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

30 Ocak Pazartesi saat 12.30’da “Sağlıkta Ticaret Ölüm Demektir/İzmir Sağlık Hakkı Meclisi Girişimi” imzalı pankartıyla ilk kayıt önünde toplandı. Hastanede muayeneye gelmiş olan sıra bekleyenler yapılan basın açıklamasının etrafında toplanıp destekte bulundu. Basın açıklaması öncesi ve sonrasında sık sık “Sağlık Hak-

tır Satılmaz”, “Sağlıkta Ticaret Ölüm Demektir”, “Hastaneler Halkındır Satılmaz”, “Parasız Sağlık Parasız Eğitim” sloganları atıldı.

Okunan basın metninde Genel Sağlık Sigortasının (GSS) müjdeli bir haber gibi verildiği, oysa her işlemde insanlardan para almaya dayalı bir anlayışın geldiği; has-

tanelerin A,B,C,D,E şeklinde sınıflandırılacağına ve 295 TL geliri olan kişinin sadece E sınıfı hastaneye gidebileceği vurgulandı. Son olarak, “Biz Halkın İzmir Sağlık Hakkı Meclisi girişimi olarak, halkımızın sağlıklı yaşama hakkını sermayenin kar ve sömürü hürsına feda edilmesine itiraz ediyoruz. Sağlıklı yaşamın doğuştan kazanılmış bir hak olduğuna inanıyoruz. Para ile alınıp satılmaz diyoruz. Halkın vergileri ile yapılan kamu hastanelerinin sermayeye peşkeş çekilmesine karşı çıkıyor, hastanelerimize ve kamu sağlık kurumlarına sahip çıkıyoruz” denildi.

Birçok demokratik kitle örgütlerinin yanı sıra Mücadele Birliği Platformu eyleme destek verdi. Okunan basın metninden sonra eylem sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

"ÖLÜMÜ GÖSTERİP SITMAYA RAZI ETMEK"

31 Ocak günü DİSK, sendikal haklar için Türkiye'nin çoğu ilinde protesto yürüyüşleri düzenledi

İstanbul'da Saraçhane Parkı'nda bir araya gelen DİSK'li işçiler "Noter Şartına Hayır", "Örgütlenme Barajlarına Hayır", "Grev Yasaklarına Hayır" dövizleriyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Kurumuna yürüyüş yaptılar.

DİSK adına açıklama yapan Ali Küçükosmanoğlu; 2821-2822 sayılı yasalarda yapılmak istenen değişikliklerde grev, toplu iş sözleşmelerinde ve bir çok hakkın gasp edilmek istendiğini vurguladı. Ülkenin bir çok ilinde yürüyüşlerle protesto eden DİSK'li işçiler İstanbul'daki eylemde "DİSK'e Uzanan Eller Kırılınsın", "Sendikal Hakkımız Gasp Edilemez", "İnadına Sendika İnadına DİSK" sloganlarıyla yürüyüş düzenlediler.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Kurumu önünde açıklama yapan Ali Küçükosmanoğlu Bakanlar Kurulu'nda bekletilen taslak, üyelik ve istifada noter şartı dışında olumlu bir değişiklik getirmediğini hatta grev hakkı başta olmak üzere birçok yönden daha da olumsuz düzenlemeler içermekte olduğunu vurguladı.

Küçükosmanoğlu; "Yürütülmekte olan kampanya, tam anlamıyla bizlere 'ölümü gösterip, sıtmaya razı etmeyi' hedeflemektedir" dedi. Konuşmasının devamında; bu kampanya ile işçiler ve örgütleri tehdit edildiğini, işçi sınıfının haklarını ve özgürlüklerini kısıtlayan bu taslağı kabule zorlanmak istediklerini vurguladı. Sorunun yalnızca grev hakkı, toplu sözleşme hakkı kısıtlanmasıyla sınırlı olmadığını, bu tehdidin bir başka yönü ise, kıdem tazminatı hakkının işçilerin e-

linden almaya zemin hazırlayarak önlerine iki seçenek konulduğunu söyledi. "Ya bu yasa taslaklarını kabul edeceksiniz, ya da sizi üyeleriniz adına toplu sözleşme yapmaktan men edeceğiz" denilmek istendiğini bunu asla kabul etmeyeceklerini vurguladı.

DİSK'in taleplerini sıralayan Ali Küçükosmanoğlu; "Koşullarımızı bir kez daha ilan ediyoruz: Üyelikte ve istifada noter şartı, işkolu ve işyeri barajları, grev yasakları kaldırılmalıdır. Kıdem tazminatı hakkımız korunmalıdır. Kural dışı, güvencesiz, esnek çalışmanın yaygınlaştırılması sevdasından vazgeçilmelidir. Bu hedefler için kararlılıkla mücadeleye devam edeceğiz. DİSK, tehditlere boyun eğmeyecektir. DİSK, işçi sınıfını ucuz emek gücüne dönüştürme, köleleştirme girişimlerine karşı direnecektir" dedi □

DİSK'TEN TOPLU İŞ İLİŞKİLERİ ÜZERİNE AÇIKLAMA

DİSK Genel Merkezinde 2 Şubat günü saat 11.30'da gerçekleştirilen basın toplantısında "Toplu İş İlişkileri Kanunu" tasarısıyla ilgili açıklama yapıldı.

DİSK genel sekreteri Tayfun Görgün'ün yaptığı açıklamada; Türkiye'deki toplu sözleşme düzeni ve sendikal özgürlükler alanını düzenleyen yeni bir yasanın "toplu iş ilişkileri yasa tasarısı" adı altında bakanlar kurulunca TBMM'ye gönderdiğini ve Çalışma Bakanı'nın bu yasa tasarısının ülkede yasaklı ve baskıcı sendikal düzeni sona erdireceğini iddia ettiğini söyledi.

Görgün; "ancak aslında 12 Eylül'ün, yani darbecilerin karanlığı bugün iyice perçinlemek isteyen bir anlayış, ne yazık ki sendikal haklar alanında Türkiye'yi bir kaosun eşiğine getirmiştir" dedi. Bu toplu iş ilişkileri yasa tasarısının TBMM'ye sunulduğu şekliyle yasalaşması halinde 12

Eylül Askeri Cuntası tarafından çıkarılan 2821 ve 2822 sayılı yasaların bir benzeri olmaktan başka sonuç yaratması mümkün olmadığını söyleyen Görgün; "6 sendikadan yalnızca biri yüzde 3 barajını aşabilmektedir. Ancak bugün ikna olup sesini çıkaramayanlar için yarın çok geç olacaktır" dedi.

Tayfun Görgün asıl amacın, hazırlanan kanun tasarısı ile Kıdem Tazminatı Fonu kurulması, Bölgesel Asgari Ücret Uygulaması ve Özel İstihdam Büroları eliyle patronlar için yaratılmak istenen "ucuz emek" cenneti olduğunu söyledi.

Görgün, DİSK'in yetkisiz kalacağından, kapanacağından bahsedenlerin, DİSK'in işçi sınıfının örgütlenme tarihinden habersiz olduklarını ve işçi sınıfının tarihi yasalarla değil yasaklara karşı mücadele ile inşa edildiğini vurguladı. □

EMEKÇİLER BILLUR TUZ İŞÇİLERİNİN YANINDA

3 Şubat Cuma günü saat 17.00'de KESK İzmir Şubeler Platformu Billur Tuz işçilerini ziyaret etti. KESK'liler, "Billur Tuz İşçilerinin Onurlu Direnişini Destekliyoruz/KESK İzmir Şubeler Platformu" pankartı taşıdılar.

4 Şubat Cumartesi günü de saat 11.30'da Mücadele Birliği Platformu 34. gününde olan işçileri ziyaret için Organize Sanayi Bölgesi girişinden itibaren "Billur Tuz İşçileri Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Billur Tuz İşçisi Direnişin Simgesi", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Atılan İşçiler Geri Alınsın" sloganlarıyla Billur Tuz işçilerini ziyaret etti.

Aynı gün saat 12.30'da Tek Gıda-İş genel merkezi yöneticileri oradaydı. Tek Gıda-İş genel başkan danışmanı Gürsel Köse kısaca eylem sürecine değinip yalnız olmadıklarını söyledi. Gürsel Köse sözü Tek Gıda-İş genel sekreteri Mecid Amaç'a bıraktı. Mecid Amaç; Billur Tuz işçilerini eylemleri sürdürdüğü sürece yalnız bırakmayacaklarını söylerken, verilen haklı mücadeleyi kazanacaklarına değindi. Mecid Amaç'ın ardından sözü genel teşkilat sorumlusu Recep Ali Çelik aldı. Ali Çelik işçilere, sonuna kadar yanlarında olacaklarını söyledi. Yapılan konuşmalardan sonra işçilere getirilen erzaklar dağıtıldı.

Mücadele Birliği/İzmir

"ARKADAŞLARIMIZ DIŞARIDA BEKLERKEN BİZLER GECELERİ RAHAT UYUYAMIYORUZ"

Billur Tuz işçileri 8 Şubat Çarşamba günü eylemlerinin 38. gününe girdi. Bizler de saat 15.30'da işçilerin yanındaydık.

İşçiler fabrika giriş kapısı önünde "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarını atarken bizler de "Billur Tuz İşçileri Yalnız Değildir" sloganıyla yanlarına geldik.

Günlerini bol bol slogan atarak geçiren işçilerin neşeleri hayli yerindeydi.

İçeride çalışan eski sendikalı ve şu anda sendikalı olan gündüz-gece vardiyasında çalışan işçiler eylemin 36. gününde müdürle bir görüşme yapmışlar. Yapılan görüşmede işçiler, "Bir hafta içerisinde dışarıdaki arkadaşlarımızın isteklerini yerine getirmezseniz, bundan sonra biz de çalışmak istemeyiz. Arkadaşlarımız dışarıda beklerken bizler geceleri rahat uyuyamıyoruz" diyerek net bir şekilde tavırlarını koymuşlar. Bu gelişme üzerine eylemdeki işçiler, "her gün bize yönelik olumlu gelişmeler oluyor ve olmaya devam edecek" dediler.

İşçiler ile 25 Şubat günü Billur Tuz ve Savranoğlu Deri işçileri ile yapılacak dayanışma gecesi üzerine sohbet ettik. İşçilere gecede yalnız olmayacaklarını, elimizden geldiğince destek olacağımızı söyledik. Yaklaşık 1 saat süren ziyaretin ardından işçilerin yanından ayrıldık.

Mücadele Birliği/İzmir

BİLLUR TUZ İŞÇİLERİ "DİMDİK AYAKTA"

Eylemlerinin 41. gününde olan Billur Tuz işçilerini Mücadele Birliği Platformu olarak ziyaret ettik. 11 Ocak Cumartesi saat 13.30'da Organize Sanayi girişinden itibaren "Billur Tuz İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Dünya Emeginin Olacak", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Billur Tuz İşçisi Direnişin Simgesi" sloganlarıyla işçilerin yanına geldik. Fabrikanın ana giriş kapısı önünde bekleyen işçiler de bizleri slogan, ıslık ve alkışlarla karşıladılar.

İşçilerin, işçi-emekçi mahallelerinden gelen aileleri, emekçi kadınların, farklı iş kollarından işçilerin, üniversite ve lise öğrencilerinin yanlarında olmalarının anlamlı olduğunu söylediler. Bir

yandan işçilerin ikram ettiği çayları yudumlarlarken, işçilerle eylem üzerine sohbet ettik. Bizlerle birlikte Billur Tuz işçilerini ziyarete gelen bir işçi arkadaşımız, saziyla türkü ve marşlar söyledi, biz de halay çektik.

Eylemdeki işçi arkadaşlar, eski sendikalı ve şu anda sendikalı olan arkadaşlarımızın 5 Şubat'ta Billur Tuz Fabrikası müdürleriyle görüşme yaptıklarını hatırlattılar. Bir haftalık müddet dolduğunu söyleyen işçi arkadaşlar, "Pazartesi günü sürprizler bizleri bekliyor" dediler.

Ayrılmadan önce "41. Gün" hatırası olarak toplu fotoğraf çektik. Eylemdeki bir işçi arkadaş; "Billur Tuz işçileri 41. gününde dimdik ayakta" diyerek bizleri uğurladı.

Mücadele Birliği/İzmir

“HAYKIRIŞIMIZI, SESİMİZİ DUYAN YOK MU?”

Türkiye genelinde KPSS sınavı ile itfaiyeci olmaya hak kazanan 286 kişi, uzun süredir atanamadıkları için 8 Şubat Çarşamba günü saat 13.00’de Konak Kemeraltı girişinde oturma eylemi yaptılar.

Atanma sözü aldıklarını ama atamalarının yapılmadığını dile getiren itfaiyeciler seslerini eylemle duyurmak istedi, eyleme aileleri de destek verdi. “İtfaiyeciler Burada/Hakkımız Nerede!”, “Umutlarımız Hayallerimiz Vardı/Sesimizi Duyan Yok Mu” pankartlarının yanı sıra “Suçumuz Kazanmak Mı?”, “Yılmadık Yıkılmadık Direneceğiz”, “Ekmeğimizi İstiyoruz”, “Hayallerimiz Vardı Şimdi İse Mağduriyet”, “Ataması Yapılmayan 286 İtfaiyeci İçin Adalet!”, “Danıştay Duy Sesimizi” dövizleri taşıdılar.

Çalışamadıkları için elektrik, su faturalarını ve kiralarnı ödeyemediklerini söyleyen itfaiyeciler;

“Bizler ekmeğimizi için çalışmak istiyoruz. Biz kazandığımız hakkımız olanı istiyoruz” dediler. Bir itfaiyeci annesi “Çocuğum, bize bakacak yüzü olmadığını söylüyor, ben nasıl 23 yıl çocuğumun yanında olduysam bugün de yanında olacağım ve peşinden gideceğim” dedi. Yaklaşık yarım saat oturarak bekleyen atanama-

yan itfaiyeciler basın açıklamasında, “Başvurduğumuz tüm ilgili kurumlar bir bir yüzümüze kapanmıştır. Sesimizi duyurmak istemeyen, bizleri görmezden gelen yetkililere şunu sormak istiyoruz; ‘Bizim suçumuz nedir?’

Artık ne maddi ne manevi olarak dayanma gücümüz kalmadı. Bu sebeple mağduriyetimiz giderilmediği takdirde şu anda gerçekleştirmiş olduğumuz temsili oturma eylemini, bu soğuk kış günlerinde donma pahasına, canımız pahasına 7-24 sürekli hale getirip başlatacağımız, bu meydandan ayrılmayacağımızı tüm kamuoyuna ilen etmek istiyoruz. Şayet sesimizin duyulması için birkaç arkadaşımızın sağlığını kaybetmesi, zarar görmesi gerekiyorsa burada da kararlı olduğumuzu belirtmek istiyoruz” denildi.

Okunan basın metninden sonra çember şeklinde oturan atanama-

yan işçiler yerel ve diğer basınla röportaj yaptı. Oturma eylemi bitirildikten sonra pankartları ve dövizleri ile Konak meydanından İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne gelen itfaiyeciler, Büyükşehir Belediyesini protesto ederek eylemi sona erdirdiler.

Mücadele Birliği/İzmir

İZMİR AYÖP’TEN BASIN AÇIKLAMASI

İzmir Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu (AYÖP) 28 Ocak günü bir basın açıklaması yaptı. Saat 13.30’da Konak YKM önünde bir araya gelen öğretmen adayları; buradan sloganlarla Büyükşehir Belediyesi Önüne yürüyüşe geçtiler.

Yürüyüş boyunca “Okuduk Okuduk Okutamadık”, “Zafer Direnen Öğretmenin Olacak”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz”, “Atama Yoksa İsyân Var”, “İzmir Öğretmenine Sahip Çık” sloganları atıldı. Konak Meydanı’nda bir açıklama yapıldı.

Büyükşehir Belediyesi önünde yapılan basın açıklamasında; “2002 döneminde 72 bin olan Ataması Yapılmayan Öğretmen sayısının %500 artarak 400 bini aşmıştır. Popülist politikalar sonucu her yıl bir yandan yeni eğitim fakülteleri açılırken bir yandan da mevcut eğitim fakültelerinin kontenjanı artırılarak mezun olan öğretmen sayısının artması ve ucuz iş gücü sayılmasının yolu açılmaktadır. Ataması yapılmayan 29 öğretmen arkadaşımız kendilerine yapılan muameleleri ve dayatılan şartları onurlarına yediremeyerek yaşamlarına son vermişlerdir. Ölüm sözün bittiği noktadır. 100 binlerce öğretmen açığın olduğu ve 100 binlerce öğretmenin iş beklediği bir ortamda verilen atama sayısının yetersizliği açıkça görülmektedir” denildi.

Basın açıklamasının okunmasından sonra, saat 17.00’da yapılacak Dayanışma Gecesine çağrıda bulunularak eyleme son verildi.

Mücadele Birliği/İzmir

2000'E YAKIN TEB PERSONELİ İŞSİZ KALACAK

Fortisbank ile TEB'in birleşmelerinin ardından gerçekleşen işlemler sonunda Fortisbank'ın tüzel kişiliği sona erdi. Böylece bankanın Türk Ekonomi Bankası'na (TEB) devrine geçildi. Birleşmeyle ilgili çalışmaların sona ermesinin ardından işten çıkarılacak personelin belirlenmesine de başlandı. Geçen hafta hangi bölümlerden kaç kişinin çıkarılacağına dair toplantı alınmış ve çok sayıda personelin işsiz kalmakla yüzyüze kalışı ve toplantı süreci Bank-Sen tarafından kamuoyuna duyurulmuştu. Yapılan toplantılar sonucu bu birleşme sonucunda 1500-2000 kadar personel işsiz kalmakla yüzyüze geliyor.

8 Şubat günü DİSK yöneticilerinin de katılımıyla İstanbul DİSK binasında saat 12.30'da düzenlenen basın toplantısıyla Bank-Sen sürece ilişkin bilgi verdi.

TEB'in 1500-2000 civarında personelinin önümüzdeki günlerde işten çıkarılacağı duyurusunun yapıldığı hatırlatılarak, bu açıklamadan kısa bir süre sonra ise insan kaynakları ve şube müdürlerinin patronlardan aldıkları talimatlar doğrultusunda çalışanlarla birebir görüşmeler yapıldığı belirtildi. Motivasyon görüşmesi adı altında yapılan bu görüşmelerin çalışanların psikolojik bozguna uğratılmasını hedefleyen, atılacakları seçiyoruz baskısını meşru kılan görüşmeler olduğu vurgulandı.

Birleşme sonrasında yaşananların tüm hak kayıplarına rağmen "iyileştirme" adı altında lanse edildiği belirtilen açıklamada kıyımın başladığı ve üst makamlar tarafından düğmeye basılarak haklarının çoğundan feragat etmeye zorlanan yeni TEB personelinin şimdi de işten atılma korkusuyla karşı karşıya olduğu ifade edildi.

Bank-Sen'in, TEB'in çalışanlarını sınırsız bir şekilde sömüren bu anlayışına ve pervasız yaklaşımlarına sessiz kalmadığı belirtilen açıklamada Bank-Sen tarafından 7 Şubat 2012 Salı akşamı Genel Müdürlük önünde yapılan TEB'in işten çıkarma ve tacizlerine yönelik açıklamanın dağıtım sırasında sendika yöneticisi ve üyelerinin TEB'in güvenlik görevlilerinin saldırısına uğradığı ve sendika görevlilerinin darp edildiği belirtilerek saldırıya ilişkin yasal süreç başlatıldığı ve suç duyurusunda bulunduğu ifade edildi.

Yasal ve meşru sendikal faaliyetlerini engellemeye dönük bu saldırının amacının TEB yönetiminin çalışanlarına yönelik terör ve kıyım hazırlıklarının kamuoyundan gizlenmesi amacı taşıdığı belirtilen açıklamada Bank-Sen'in mücadelesini sürdüreceği belirtilirken DİSK yönetimi ve sendikalarının da bu mücadeleye destek verdiği belirtildi.

Basın açıklamasının ardından Bank-Sen Genel Sekreteri Murat Denizkurdu süreç hakkındaki soruları cevapladı. DİSK yöneticileri de Bank-Sen'in verdiği mücadeleyi desteklediklerini belirttiler. □

TUTUKLULUKLARININ 100. GÜNÜ

Eğitim Sen 6 Nolu Üniversiteler Şubesi, Büşra Ersanlı için Beşiktaş Adliyesi önünde bir eylem yaptı.

100 gündür tutuklu bulunan Eğitim Sen üyesi Prof. Büşra Ersanlı, KCK operasyonlarında gözaltına alınmış ve tutuklanmıştı. Ersanlı, BDP bilim akademilerinde yayıncı Ragıp Zarakolu ile dersler veriyordu.

Eğitim Senliler, Beşiktaş Adliyesi önünde "Tutukluluğun 100. Gününde Adalet ve Özgürlük İstiyoruz" pankartı açarak "Gözaltılar, Tutuklanmalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Büşra Hoca'ya Özgürlük" sloganları attılar.

Eğitim Sen başkanı İsmet Akça yaptığı açıklamada, Büşra Ersanlı ve Ragıp Zarakolu'nun, pek çok öğrenci, gazeteci, siyasetçi gibi siyasi düşüncelerinden kaynaklı tutuklandıklarını vurguladı. Akça Büşra Ersanlı'nın 100 gündür tutuklu olduğuna dikkat çekerek, "100 gün önce söylediklerimizden farklı bir şey söylemek için değil ama aynı şeyleri bıkmadan usanmadan söylemeye devam edeceğimizi göstermek için buradayız" dedi. Akça; Eğitim Sen'in akademik özgürlük ve düşünce özgürlüğünü ve bu özgürlüklerini kullandıkları için tutuklananların haklarını üniversite içinde ve dışında yapacakları faaliyetlerle gündemde tutacaklarını söyledi. □

SAVRANOĞLU EMEĞİ DE DOĞAYI DA SÖMÜRÜYOR!

Menemen'de faaliyet gösteren Savranoğlu Deri Fabrikasının çevreyi kasten kirletiyor! Bu durumu protesto için 2 Şubat günü saat 12.30'da, Deri-İş Sendikası İzmir Şubesi, Ekoloji Kolektifi, EGEÇEP, Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şubesi ve İMECE Dostluk Dayanışma Derneği tarafından İzmir Adliyesi önünde basın açıklaması yapıldı.

"Bugün görüyoruz ki sermaye yalnızca emeği değil doğayı da eşzamanlı olarak sömürüyor. Yalnızca işçilerin sağlığını değil, üretim faaliyetine katılmayan halkın sağlığını da hiçe sayıyor" diyen eylemciler adına basın açıklamasını EGEÇEP Dönem

Sözcüsü Ertuğrul Barka okudu. açıklama, "Bizler bugün burada Savranoğlu şirketinin çevreyi kasten kirletmek suçunu oluşturan eylemlerini şikâyet etmek için toplandık.

Gün emeği ve doğayı sömürenlere karşı emekçi sınıflar ve ekoloji mücadelesi yürütenlerin dayanışma günüdür! Emeği ve doğayı sömürenlere karşı Hopa'da, Solaklı'da, Gerze'de, Ulukışla'da, Kışladağ'da, Bergama'da, Aliğa'da ve Akkuyu'da süren mücadelemiz bugün Menemen'de bizler var oldukça devam edecek! İşçiler, yoksullar ve doğa ortak mücadelemizle özgürleşecek!" diyerek sona erdi.

Açıklamanın ardından sorumlular hakkında hazırlanan şikâyet dilekçesi savcılığa verildi ve eylem sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

“AÇLIK GREVİ YAPMAK” FİİLİNE MUHALEFET VE SAKINCALI MEKTUP

F tipi kapalı cezaevinde tutuklu bulunan Murat Aktaş'ın, yazı işleri müdürümüz Saime Kavak'a gönderdiği APS mektup ceza İnfaz kurumu disiplin kurulu tarafından “sakıncalı mektup” denilerek; “APS mektubun alıkonulmasına, mektubun içeriğinde suç ve suçluyu öven, aynı zamanda açlık grevlerine teşvik edici ifadelerle yer verildiği tespit edilmiş, Disiplin kurulu kararının dosyasında saklanmasına, alınan kararın bir nüshasının ilgili hükümlü/ tutukluya tebliğine” oy birliğiyle karar verilmiştir.

Zindanlarda Abdullah Öcalan'ın üzerindeki tecride son verilmesini, özgür hareket, sağlık ve güvenlik şartlarının yerine getirilmesi, savaş suçu olan kimyasal silah kullanımına son verilmesini, sivil ve savunmasız insanlar üzerinde gerçekleştirilen gözaltı ve tutuklamaların sonlandırılmasını, Kürt kurumları ve insan hakları savunucu aydın ve yazarlar üzerindeki süreksiz saldırı ve zindanlarda artan baskı ve şiddeti protesto etmek amacıyla 21-22-23/ 12/2011 tarihlerinde 3 günlük açlık grevi yapan TKEP/L davasından tutuklu bulunan Murat Aktaş ve Mehmet Zeki Doğan, Mustafa Kapar, Mehmet Ali Polat, Engin Bulut, Fahri Tırpan, Mehmet Aytunç Altay, Ulvi Yalçın ve Bayram Namaz isimli devrimci tutsaklar için 5275 sayılı ceza ve güvenlik tedbirlerinin, kanununun 40/2-g maddesi “Açlık Grevi Yapmak” fiiline muhalefet ettikleri kanaatine varılmıştır.

Murat Aktaş ve Ulvi Yalçın hakkında daha önceden aldıkları disiplin cezalarına bir yenisi eklendi, “bir ay süre ile ücret karşılığı çalışan işten yoksun bırakma” ve “bazı etkinlik men etme” cezası verildi. □

F TIPLERİ KAPATILMALI

İnsan Hakları Derneği, “F Tipi Zindanların Kapatılması” kampanyası kapsamında bu hafta da Taksim Meydanı'nda oturma eylemi düzenledi. Daha önceki eylemler Kadıköy ve Mecidiyeköy'de yapılmıştı.

28 Ocak günü Taksim Meydanı'nda “F” oluşturarak oturan İHD'liler, F Tiplerinin kapatılmasını istediler.

İHD adına açıklama yapan Sevim Kalman; “F tipi Hapishaneler Kimler İçin Tasarlandı?” diye sorarak, F tiplerinin CIA'nın projesi olduğunu ve siyasi tutsaklar için tasarlandığını, bunun siyasi tutsaklara karşı ideolojik bir saldırı olduğunu söyledi. Bunun için 19 Aralık 2000'de gerçekleştirilen operasyonun “Kanlı Aralık” olarak tarihe geçtiğini, katliamdan sonra siyasi tutsakların F tipi hapishanelere geçirildiğini vurguladı.

Kalman; F tipi hapishanelerde özellikle ağırlaştırılmış müebbet hükümlülerinin, uygulanan hak gaspları, disiplin cezaları, yasaklar ve sağlık sorunlarında ciddi bir artış olduğunu ve işkenceye varan mua-

melelerle karşı karşıya kaldıklarını belirtti.

Kalman; “Unutmayalım ki; tecrit, işkence, hak ihlalleri yani başımızda tüm insanlığı, hepimizi tek tek tehdit ediyor. Bütün bu uygulamalar aynı zamanda topluma da gözdağıdır. Bu durumdan kulaklarımızı tıkayarak, gözlerimizi kapayarak asla kurtulamayız. Bunun için; Sesimizi birleştirelim F tipi hapishaneler kapatılsın!” dedi. İHD “F Tipleri Kapatılsın” eylemini 4 Şubat akşamı da Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda gerçekleştirdiler. □

ÖZGÜRLÜK İÇİN EYLEM

Tutuklu Aileleri Dayanışma Derneği (TUAD) 31 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde yaptığı basın açıklamasıyla 13 yıldır İmralı'da tutuklu bulunan ve tutukluluğunun son 189 gününde avukat ve yakınları tara-

fından görüşülemeyen Abdullah Öcalan için özgürlük istediler.

TUAD adına açıklama yapan Mehmet Taştan, “Sayın Abdullah Öcalan'ın hayatından endişe ettiğimizi dile getirerek özgürlüğüne kavuşabilmesi için bir an önce adım atılmasını istiyoruz” dedi.

Kürt halkının tecrit politikası gibi 30 yıldır sürmekte olan psikolojik ve fiili savaştan yeterince nasibini aldığı ve bu savaşın son bulmasını istediklerini belirten Taştan, Diyarbakır ve bir çok ilde gerçekleştirilen kazı çalışmalarında, kazılan her karış topraktan insan kemiklerinin, kafataslarının çıktığını vurguladı. Taştan; Kürt olduğu için yüzlerce kişinin tutuklandığına dikkat çekerek, insanların cezaevlerinde parkinson, kanser ve felç gibi ağır hastalıkların pençesinde yaşadıklarını belirtti. “TUAD olarak dikkat çekmek istedikleri Türkiye'nin temel toplumsal sorunları olduğunu” söyledi ve her hafta bu eylemlerini gerçekleştireceklerini ifade etti. □

İzmir TAYD-DER'den Basın Açıklaması

Tutuklu Aileleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (TAYD-DER) 31 Ocak Salı günü saat 13.00'te eski Sümerbank önünde Abdullah Öcalan'ın tecridini protesto etmek için basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde barış anneleri en önde “Özgür Önderlik, Özgür ve Demokratik Yaşamın Teminatıdır” pankartını taşıdı. Basın metnini TAYD-DER adına Sinan Demirkan okudu. Okunan basın açıklamasında Öcalan'a yönelik 6,5 aydır görüş yaptırılmaması protesto edilirken, bu konuda nihai çözümün Öcalan'ın serbest bırakılmasında olacağı vurgulandı. Okunan metin sırasında sık sık “Biji Serok Apo”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganları atıldı.

Basın açıklamasının ardından oturma eylemi yapıldı ve eylem sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

BU TOPRAKLARA BAHAR GELENE KADAR EMEĞİN EZGİLERİNİ SÖYLEYECEĞİZ!

Kürt halkına karşı bir gözdağı olan Şırnak-Uludere katliamı, işçi-emekçilerin yaşam alanlarını, sağlık haklarını, iş güvenliğini gasp eden torba yasa, işten atmalar, çalışanları sendikasızlaştırma girişimleri ve daha sayamadığımız nice örnekler bulunmaktadır. Bugün tekelci kapitalizmin bu çöküşü ve süreklilik sağlayan eylemler, sadece Türkiye ve Kürdistan topraklarında değil, bütün dünya ülkelerinde halk ayaklanmalarına dönüşüyor. Tunus, Yemen ve direniş alanı haline gelen Tahrir Meydanı bunlara örnektir. ABD'de günlerce devam eden sokak eylemleri ve Wall Street'in işgali de, giderek büyüyen devrim dalgasının

en büyük örneklerinden biridir. Bunlar artık iyice güçsüzleşen devletin ve onun öznelinde miadını dolduran emperyalizmin çöküşünün göstergeleridir. Bütün bunların yanında Türkiye, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında Suriye'ye karşı yürütülen siyasetin ve bu doğrultuda olası bir savaşın tam da eşğinde bulunmaktadır. Böyle bir süreç içerisinde zaten çöküş içerisinde olan Türkiye, baskılarını özellikle Antakya üzerinde yoğunlaştırmakta ve yaprak bile kımıldamayacak hale getirmeye çalışmaktadır. Böyle bir süreçte düşünen, sorgulayan ve yeni bir yaşam isteyen ve bu uğurda mücadele veren herkese ve her

kuruma karşı baskı ve şiddetini devam ettirmektedir.

3 yıl önce açılışını 27 Aralık 2009'da yaptığımız Antakya Ayışığı Sanat Merkezi tüm baskılara rağmen çalışmalarını sürdürmeye devam etmektedir. Terörle mücadele şubesi yaklaşık 1 yıldır. Antakya Ayışığı Sanat Merkezi'ni baskı altına almış: Ayışığı'nın çalışmalarını bitirmeye ve emekçi halkla olan bağlarını koparmaya çalışmışlardı. Mayıs ayından itibaren kuruma gelen tüm gençlerin ailelerine gidip Sanat Merkezini bir terör yuvası olarak tanıtmaya başladılar, aileleri korkutup çocuklarını uzaklaştırmalarına sebep oldular.

Baskıları kınamak ve teşhir etmek amacıyla 27 Ocak Cuma günü Antakya İnsan Hakları Derneğinde saat 13.00'da bir basın toplantısı gerçekleştirdik. Antakya ve Ayışığı Sanat Merkezimiz üzerinde uygulanan politika genel olarak Türkiye ve dünya koşullarından bağımsız değildir.

Baskılar bizi yıldırmadı, yıldırmayacak. Buradan bir kez daha haykırıyoruz: bu topraklara bahar gelene kadar bizler emeğin ezgilerini söylemeye ve güneşe uğurladıklarımızın izinden yürümeye devam edeceğiz.

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi

40. YILDA HER AN DENİZLERLEYİZ

İnsanlığın, ismine yakışır bir hayat yaşaması için dünyayı değiştirme eyleminin bir parçası olmayı bilmiş ve bunu tarih sayfalarına yazdırmayı başarmış üç ismin; Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in ölümsüzleşmesinin 40. yılındayız.

Denizler'le aynı yolda yürüyor olmanın gururu ile 2012 yılında yapacağımız tüm üretimleri ve çalışmalarını Denizler'e ithaf ediyor ve kavgasını kavgamız bildiğimiz tüm emekçileri ölümsüzlüklerinin 40. yılında Denizler'in cüretini örnek almaya çağırıyoruz.

Grup Emeğe Ezgi

YAŞASIN 8 MART

**DÜNYA EMEKÇİ KADINLARININ
KAPİTALİZME KARŞI
SAVAŞ GÜNÜ**

EMEKÇİ KADINLAR
eka.emekcikadinlar@gmail.com